

SENAT DE BELGIQUE**SESSION EXTRAORDINAIRE DE 1991-1992**

5 MAI 1992

**Projet de loi modifiant
la nouvelle loi communale**

**RAPPORT
FAIT AU NOM
DE LA COMMISSION
DE L'INTERIEUR
PAR MME LIETEN-CROES**

BELGISCHE SENAAT**BUITENGEWONE ZITTING 1991-1992**

5 MEI 1992

**Ontwerp van wet tot wijziging van
de nieuwe gemeentewet**

**VERSLAG
NAMENS DE COMMISSIE VOOR
DE BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN
UITGEBRACHT
DOOR MEVR. LIETEN-CROES**

**EXPOSE INTRODUCTIF DU MINISTRE DE
L'INTERIEUR ET DE LA FONCTION PUBLIQUE**

Le ministre de l'Intérieur et de la Fonction publique déclare que le projet contient diverses mesures concrétisant une série de propositions qui furent formulées au cours des tables rondes sur la police communale, lesquelles furent organisées dans chaque province, dans le courant de 1991, en exécution de la décision gouvernementale du 4 juin 1990.

Ont participé aux travaux de la Commission :

1. **Membres effectifs:** MM. Pede, président; Cardoen, Daras, De Loor, Hermans, Mouton, Pinoie, Quintelier, Scharff, Suykerbuyk, Mme Tyberghien-Vandenbussche, MM. Vandenhaute, Van Hooland, Wierinckx et Mme Lieten-Croes, rapporteur.
2. **Membres suppléants:** Mme Buyle et M. Van Wambeke.
3. **Autres sénateurs:** MM. Buelens et Desmedt.

R. A 15451**Voir:****Document du Sénat:**

313 (S.E. 1991-1992) : N° 1.

**INLEIDENDE UITEENZETTING VAN DE
MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN
AMBTELENARENZAKEN**

De Minister van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken verklaart dat het ontwerp diverse maatregeLEN bevat die allen uitgaan van eenzelfde oogmerk, namelijk een gevolg te geven aan een aantal van de voorstellen die geformuleerd werden tijdens de ronde tafelconferenties betreffende de gemeentepolitie die in de loop van 1991 per provincie werden georganiseerd in uitvoering van de regeringsbeslissing van 4 juni 1990.

Aan de werkzaamheden van de Commissie hebben deelgenomen :

1. **Vaste leden:** de heren Pede, voorzitter; Cardoen, Daras, De Loor, Hermans, Mouton, Pinoie, Quintelier, Scharff, Suykerbuyk, mevr. Tyberghien-Vandenbussche, de heren Vandenhaute, Van Hooland, Wierinckx en mevr. Lieten-Croes, rapporteur.
2. **Plaatsvervangers:** mevr. Buyle en de heer Van Wambeke.
3. **Andere senatoren:** de heren Buelens en Desmedt.

R. A 15451**Zie:****Gedr. St. van de Senaat:**

313 (B.Z. 1991-1992) : Nr. 1.

Les mesures proposées concernent les points suivants : une délimitation plus précise de la position du bourgmestre et du chef de corps, le problème du remboursement des frais de formation lorsqu'un membre du corps de police communale passe à une autre commune, la possibilité de conférer la qualité d'officier de police judiciaire à un plus grand nombre de membres des corps de police communale, l'extension du pouvoir de dresser procès-verbal accordé aux auxiliaires de police, et la faculté, pour les communes, d'exiger la rémunération de certaines des tâches accomplies par la police communale.

Le ministre signale que le Conseil d'Etat a fait des observations au sujet de cette dernière mesure.

Il annonce que le Gouvernement proposera deux amendements qui tiennent compte des suggestions du ministre de la Justice et de l'Union des villes et communes belges, et il se déclare prêt à accepter d'autres amendements qui seraient proposés par les commissaires.

Concernant les amendements du Gouvernement, il y a lieu de noter que le premier traite du remplacement du chef de corps et que le second a un caractère technique.

DISCUSSION GENERALE

Sans aborder le fond de la question, un membre demande s'il ne conviendrait pas, pour éviter toute confusion, de désigner la police locale par les seuls termes de « police communale » et d'écartier autant que possible les expressions « police urbaine » et « police rurale ».

L'on note que l'on pourrait opter pour les termes « police communale de type urbain » et « police communale de type rural ».

Un membre souhaite formuler plusieurs questions et observations.

L'intervenant demande, en ce qui concerne l'augmentation du nombre des officiers de police judiciaire, une mesure qu'il peut approuver, si l'on pourrait indiquer approximativement combien il y en aurait de nouveaux.

La mesure proposée vise, en effet, à améliorer la disponibilité des membres du corps de police communale ayant la qualité d'officier de police judiciaire.

En ce qui concerne les auxiliaires de police, l'intervenant fait remarquer que la faculté d'en recruter et de recruter du personnel administratif ne vaudrait que pour la police communale de type urbain. Il déclare qu'il peut comprendre cette restriction pour ce qui est des auxiliaires de police, étant donné les spé-

De voorgestelde maatregelen betreffen de verfijning van de positie van de burgemeesters en van de korpschef, het probleem van de terugbetaling van de opleidingskosten wanneer een lid van het gemeentelijk politiekorps overgaat naar een andere gemeente, de mogelijkheid om aan een groter aantal leden van de gemeentelijke politiekorpsen de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie toe te kennen, de uitbreiding van de bevoegdheid tot verbaliseren van de hulpagenten, en de mogelijkheid voor de gemeenten om een vergoeding te vragen voor bepaalde prestaties van de gemeentelijke politie.

De Minister wijst erop dat de Raad van State opmerkingen formuleerde bij deze laatste maatregel.

Hij kondigt nog aan dat de Regering twee amendements zal indienen waarmee ingegaan wordt op suggesties van de Minister van Justitie en van de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten, en verklaart open te staan voor andere amendementen die door de leden zouden worden ingediend.

Wat de regeringsamendementen betreft, het eerste handelt over de vervanging van de korpschef, terwijl het tweede een technisch amendement is.

ALGEMENE BESPREKING

Zonder in te gaan op de grond van de zaak vraagt een lid of het om mogelijke verwarring te vermijden niet zou aangewezen zijn in de mate van het mogelijke de plaatselijke politie nog enkel aan te duiden met de term «gemeentepolitie», en de termen «stedelijke politie» en «landelijke politie» zoveel mogelijk te weren.

Opgemerkt wordt dat men eventueel zou kunnen opteren voor «gemeentepolitie van het stedelijke type» of voor «gemeentepolitie van het landelijke type».

Een lid wenst een viertal vragen en opmerkingen te formuleren.

Wat de verhoging van het aantal officieren van gerechtelijke politie betreft, maatregel waarmee het lid kan instemmen, vraagt het lid of bij benadering kan aangegeven worden om hoeveel personen het gaat.

De voorgestelde maatregel beoogt immers een betere beschikbaarheid van de leden van het gemeentelijke politiekorps met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie.

Met betrekking tot de hulpagenten laat het lid opmerken dat de mogelijkheid tot het aanwerven van hulpagenten en van administratief personeel enkel zou gelden voor de gemeentepolitie van het stedelijke type. Waar hij dit onderscheid kan begrijpen wanneer het gaat om hulpagenten, gelet op de specificiteit

cificités des communes rurales, mais qu'il estime néanmoins que les corps de police de type rural peuvent avoir, eux aussi, intérêt à recruter du personnel administratif et logistique.

Les communes rurales ont, en effet, des besoins spécifiques, notamment en raison de leur étendue géographique.

Toujours à propos de la formule des auxiliaires de police, il se demande, en se référant au projet qui vise à la fois à augmenter leur nombre et à étendre leurs prérogatives, s'il est vraiment opportun de l'ériger en système.

La loi en projet crée en quelque sorte une sous-catégorie de policiers qui auraient les mêmes compétences que les policiers ordinaires pour certaines matières, et qui seraient incomptétents pour d'autres.

Les mesures proposées s'expliquent probablement par des considérations d'ordre budgétaire, mais la population ne saisit pas toujours la différence entre un agent de police et un auxiliaire de police, qui portent l'un et l'autre l'uniforme.

Un membre rappelle enfin que, dans le passé, d'aucuns ont déjà suggéré qu'il pourrait être souhaitable qu'un corps de police comprenne également des agents non belges, notamment en raison des liens culturels que ceux-ci entretiennent avec une partie de la population locale.

Un certain nombre de problèmes juridiques se posaient néanmoins à cet égard. L'intervenant aimait savoir comment la situation se présente pour les agents auxiliaires. En tout cas, l'idée de recruter des agents auxiliaires non belges pour des tâches ou missions spécifiques mérite réflexion.

Le ministre répond que seuls 14 p.c. des membres du personnel de la police communale ont la qualité d'officier de police judiciaire, contre 25 p.c. des membres du personnel de la gendarmerie.

Non seulement l'extension des permanences de police implique que l'on doit pouvoir disposer d'un nombre sensiblement plus élevé d'officiers de police judiciaire, mais en outre la qualité d'officier de police judiciaire est légalement requise pour un nombre important de missions, même si celles-ci sont pour ainsi dire de nature purement administrative.

En autorisant le cadre moyen de la police communale à agir de manière autonome, l'on décharge en même temps les officiers de police judiciaire de ce genre de missions.

Cette extension des attributions du cadre moyen ne peut être dissociée des efforts fournis en matière de formation des intéressés.

En ce qui concerne les besoins de la police de type rural, le ministre partage le point de vue de l'intervenant.

van een landelijke gemeente, meent hij dat ook de korpsen van het landelijke type baat kunnen hebben bij de aanwerving van administratief en logistiek personeel.

De landelijke gemeenten hebben immers specifieke noden, bijvoorbeeld ten gevolge van hun grote uitgestrektheid.

Nog steeds met betrekking tot de hulpagenten vraagt het lid zich af of het wel goed is de formule van de hulpagenten uit te bouwen tot een echt systeem nu het ontwerp zowel tot een verhoging van hun aantal als tot een uitbreiding van hun bevoegdheden leidt.

Men schept als het ware een soort « lagere » politieagenten die voor bepaalde materies dezelfde bevoegdheden hebben als een gewone politieman, maar voor andere zaken niet bevoegd zijn.

Wellicht liggen budgettaire overwegingen aan de basis van de voorgestelde maatregelen, maar de bevolking vat niet steeds het onderscheid tussen een politieman en een hulpagent, die ook een uniform draagt.

Tenslotte herinnert het lid eraan dat in het verleden reeds de mening geopperd werd dat het wenselijk kon zijn ook niet-Belgen op te nemen in een politiekorps, bijvoorbeeld omwille van hun culturele bindingen met een gedeelte van de plaatselijke bevolking.

Daarbij rezen echter een aantal juridische problemen. Het lid vraagt hoe het probleem zich stelt voor de hulpagenten. In elk geval lijkt het idee van het aanwerven van niet-Belgische hulpagenten voor specifieke taken of opdrachten het overwegen waard.

De Minister antwoordt dat slechts 14 pct. van het gemeentelijk politiepersoneel de hoedanigheid bezit van officier van gerechtelijke politie, tegen 25 pct. van het rijkswachtpersoneel.

Niet alleen veronderstelt de uitbreiding van de politiepermanenties dat men kan beschikken over beduidend meer officieren van gerechtelijke politie, bovendien is voor een groot aantal opdrachten wettelijk de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie vereist, ook al zijn die opdrachten in feite bijna zuiver administratief van aard.

Door het middenkader van de gemeentepolitie de bevoegdheid te geven autonoom te handelen ontlast men dus tevens de officieren van de gemeentepolitie van dat soort taken.

Deze uitbreiding van de bevoegdheden van het middenkader mag niet los gezien worden van de inspanningen die geleverd werden op het vlak van de vorming van de betrokkenen.

Wat de behoeften van de politie van het landelijke type betreft verklaart de Minister de zienswijze van het lid te kunnen bijtreden.

S'il ne semble, en effet, guère indiqué d'adoindre des agents auxiliaires à un corps de police qui ne compte que quelques gardes champêtres, un corps de type rural pourrait, par contre, avoir avantage à recruter du personnel administratif ou logistique.

Ce problème sera réexaminé à l'occasion de la discussion des articles.

En ce qui concerne la mise en place d'un système d'agents auxiliaires, le ministre remarque que l'on peut difficilement soutenir qu'il soit indispensable d'avoir suivi une formation de police poussée, durant neuf mois, pour effectuer certaines missions de police communale, telles que le contrôle de la réglementation relative au stationnement ou aux ordures ménagères.

Cela n'empêche pas que ces missions doivent également être exécutées selon les règles, que les procès-verbaux doivent répondre aux conditions légales, etc.

Le ministre estime dès lors qu'il convient de développer le système des agents auxiliaires, qui offre des possibilités intéressantes à cet égard.

Il souligne qu'un arrêté royal élaboré au cours de la législature précédente permet la création d'un cadre d'agents auxiliaires. Cet arrêté contient toutefois un certain nombre de conditions. Tout d'abord, des agents auxiliaires ne peuvent être engagés que si la commune assure une permanence de police 24 heures sur 24.

D'autre part, sauf dérogation accordée par le ministre de l'Intérieur, des agents auxiliaires ne peuvent être recrutés que jusqu'à concurrence de 15 p.c. de l'effectif du cadre de base du corps de police.

Cela permet d'éviter qu'un corps de police communale ne comprenne un nombre trop important d'agents auxiliaires par rapport au nombre d'agents ordinaires.

Quant à la confusion qu'il pourrait y avoir dans la population entre un agent de police ordinaire et un agent auxiliaire, le ministre déclare qu'il est bien entendu que la population doit pouvoir distinguer un agent de police ordinaire d'un agent auxiliaire.

On a tenu compte de cet aspect du problème en déterminant les caractéristiques de l'uniforme des agents auxiliaires.

Le ministre déclare qu'il ne peut pas se rallier à la thèse de certains, selon laquelle il ne faudrait pas faire de distinction entre un auxiliaire de police et un agent de police ordinaire, notamment en ce qui concerne l'uniforme et le port d'arme. Il précise qu'il ne le peut pas, en raison précisément du fait que les auxiliaires de police n'ont pas reçu la même formation que les agents ordinaires.

Het lijkt inderdaad niet aangewezen hulpagenten toe te voegen aan een politiekorps dat slechts enkele veldwachters telt, maar daarentegen kan een korps van het landelijke type baat hebben bij de aanwerving van administratief of logistiek personeel.

Op dit probleem zal worden teruggekomen tijdens de artikelsgewijze bespreking.

Met betrekking tot de uitbouw van een systeem van hulpagenten laat de Minister opmerken dat men moeilijk kan beweren dat voor bepaalde opdrachten van de gemeentepolitie, zoals bijvoorbeeld het toezicht op de parkeerreglementering, of het toezicht op de regels inzake het huisvuil, een doorgedreven politieopleiding van negen maanden vereist is.

Dat neemt niet weg dat ook deze taken volgens de regels moeten uitgevoerd worden, dat de processenverbaal aan de wettelijke vereisten moeten beantwoorden, enz.

De Minister denkt dan ook dat het systeem van de hulpagenten interessante mogelijkheden biedt en dient te worden uitgebouwd.

Hij wijst erop dat tijdens de vorige legislatuur een koninklijk besluit werd uitgewerkt dat de instelling mogelijk maakt van een kader van hulpagenten. Het besluit stelt echter een aantal voorwaarden. Vooreerst kunnen slechts hulpagenten aangeworven worden indien de gemeente een politiepermanentie rond de klok verzekert.

Anderzijds mogen, behoudens afwijking verleend door de Minister van Binnenlandse Zaken, slechts hulpagenten worden aangeworven ten belope van 15 pct. van de formatie van het basiskader van het politiekorps.

Aldus wordt vermeden dat een gemeentelijk politiekorps een te groot aantal hulpagenten zou omvatten in vergelijking met het aantal gewone agenten.

Wat het probleem betreft van de mogelijke verwarring bij de bevolking tussen een gewoon politieagent en een hulpagent is het volgens de Minister evident dat de bevolking duidelijk het onderscheid moet kunnen maken tussen een gewoon politieagent en een hulpagent.

Bij het bepalen van de karakteristieken van het uniform van de hulpagenten werd daarmee rekening gehouden.

De Minister verklaart dat niet kan worden ingegaan op de door sommigen verdedigde stelling dat geen onderscheid zou mogen gemaakt worden tussen een hulpagent en een gewoon politieagent, onder andere wat het uniform en de wapendracht betreft, precies omdat de hulpagenten niet dezelfde vorming genoten hebben als de gewone agenten.

Il tient à souligner, en outre, qu'après trois ans de service et moyennant l'avis favorable du chef de corps et du bourgmestre, les auxiliaires de police peuvent participer à l'examen d'accès à l'école de police, même s'ils ne sont pas en possession du diplôme, normalement requis, d'études moyennes supérieures.

Les auxiliaires de police ont donc la possibilité d'accéder par la voie de la promotion sociale au cadre ordinaire de la police communale.

Le ministre aborde enfin, brièvement, le problème du recrutement de non-Belges par la police communale.

Il fait remarquer qu'il a déjà attiré l'attention des communes sur le fait que grâce à la formule des auxiliaires de police, des étrangers peuvent être engagés dans les corps de police communale, notamment dans un cadre d'agents auxiliaires temporaires.

Les auxiliaires de police peuvent en effet être recrutés aussi bien en régime statutaire qu'en régime contractuel et, dans ce dernier cas, la condition de nationalité n'intervient pas.

Certaines communes ont fait usage de cette possibilité et d'autres non, à tort peut-être. C'est, toutefois, une question qui relève de l'autonomie communale.

Il semble opportun d'engager, dans la police communale des grandes agglomérations, où il existe d'importantes concentrations de non-Belges, des personnes qui ont des liens culturels avec les populations étrangères et qui parlent leurs langues.

Le ministre attire également l'attention sur les possibilités non négligeables, selon lui, ouvertes par la modification récente du Code de la nationalité, grâce à laquelle un grand nombre de jeunes d'origine étrangère ont obtenu la nationalité belge.

On tentera, par des campagnes spécifiques, d'inciter ces jeunes à participer aux examens d'accès, tant aux corps de police qu'aux corps de gendarmerie.

Un membre rappelle, à propos des possibilités de recrutement, que le ministre des Finances a adressé récemment, aux communes, une lettre dans laquelle il leur signale qu'elles peuvent obtenir la mise à leur disposition, à des conditions intéressantes, d'agents des douanes surnuméraires.

Le ministre déclare que l'initiative du ministre des Finances l'a quelque peu surpris, car un rien prématuée à son avis.

En effet, les conditions financières ne sont pas encore fixées et, comme l'Etat a besoin, lui aussi, de nouveau personnel, il faudrait veiller à lui en procurer par priorité. On constate, par exemple, qu'il n'y a plus guère de personnel national auprès des gouvernements provinciaux et il ne serait pas normal que

Bovendien wenst hij erop te wijzen dat de hulpagenten na drie jaar dienst en mits een gunstig advies van de korpschef en de burgemeester kunnen deelnemen aan het toegangsexamen tot de politieschool, ook al zijn zij niet in het bezit van het normaal vereiste diploma van hogere middelbare studies.

De hulpagenten hebben aldus de mogelijkheid bij wijze van sociale promotie over te gaan naar het gewone kader van de gemeentepolitie.

Tenslotte gaat de Minister nog kort in op het probleem van de aanwerving van niet-Belgen door de gemeentepolitie.

Hij laat opmerken dat hij er reeds de aandacht van de gemeenten op vestigde dat het systeem van de hulpagenten de mogelijkheid biedt buitenlanders op te nemen in het gemeentelijk politiekorps, met name in een kader van tijdelijke hulpagenten.

Hulpagenten kunnen immers zowel onder een statutair regime als onder een contractueel regime aangeworven worden, en in dat laatste geval geldt de nationaliteitsvereiste niet.

Sommige gemeenten hebben van de mogelijkheid gebruik gemaakt, andere misschien ten onrechte niet, maar dat is een zaak van gemeentelijke autonomie.

In grote agglomeraties, met grote concentraties niet-Belgen, lijkt het opportuun in de gemeentepolitie personen op te nemen die culturele bindingen hebben met de vreemde bevolkingsgroepen, en hun taal spreken.

Tevens wijst de Minister op de zijs inziens niet te verwaarlozen mogelijkheden die geboden worden door de recente wijziging van de nationaliteitswetgeving waardoor een groot aantal jongeren van vreemde afkomst de Belgische nationaliteit verkregen.

Met specifieke campagnes zal gepoogd worden de betrokken jongeren aan te zetten om deel te nemen aan de toegangsexamens, zowel voor de politie als voor de rijkswacht.

Een lid wijst, wat de rekruteringsmogelijkheden betreft, op de brief die de gemeenten onlangs ontvingen van de Minister van Financiën, en waarin gewag gemaakt werd van de mogelijkheid voor de gemeenten om tegen interessante voorwaarden te kunnen beschikken over overtollig douanepersoneel.

De Minister verklaart dat hij enigszins verrast was door het initiatief van de Minister van Financiën, dat hem wat voorbarig lijkt.

Enerzijds liggen de financiële voorwaarden nog niet vast, en anderzijds heeft ook de Staat noden inzake personeel waaraan eerst zou moeten verholpen worden. Zo is er bijvoorbeeld nog nauwelijks nationaal personeel tewerkgesteld bij de provincie-besturen, en het lijkt niet normaal dat de Staat daar-

L'Etat doit recruter du nouveau personnel à ses frais pour combler ce besoin, pendant qu'il mettrait à la disposition d'autres services, et ce, pour le quart ou le cinquième de leur coût réel, des agents ayant une grande ancienneté et bénéficiant donc de salaires élevés. Les finances de l'Etat ne sont pas assez florissantes pour qu'il puisse céder, à des conditions de faveur, des membres de son personnel aux communes, y compris à celles qui ne connaissent aucun problème financier.

Le ministre attire, en outre, l'attention sur un certain nombre de problèmes pratiques. Il y a d'abord le fait que les intéressés sont trop qualifiés pour n'être engagés que comme auxiliaires de police. Par ailleurs, ils ne disposent pas de la formation nécessaire pour exercer les fonctions d'agent de police. Beaucoup ont du reste plus de 45 ans.

L'intervenant fait remarquer que les intéressés peuvent sans doute être recrutés utilement pour des tâches administratives et logistiques.

Le ministre le reconnaît. Il signale cependant une autre difficulté.

Sur les quelque 1 500 douaniers à reclasser, il n'y en a que 150 environ qui soient occupés en Flandre. Cela tient à ce que la plupart des douaniers flamands sont affectés dans les ports et les aéroports et à ce que la présence de douaniers flamands à la frontière avec les Pays-Bas a déjà été limitée dans le passé, dans le cadre du Benelux.

Mais la répartition n'est pas non plus uniforme en Wallonie. Les intéressés sont surtout concentrés aux frontières française et allemande, c'est-à-dire dans le Luxembourg et les communes germanophones.

La plupart se sont évidemment établis dans la région où ils étaient occupés et beaucoup ne seront guère enclin à déménager, par exemple à Bruxelles.

Se référant à l'article 4, un membre fait remarquer qu'il paraît anormal que les inspecteurs et les inspecteurs principaux de police doivent répondre à des conditions de formation supplémentaires pour obtenir la qualité d'officier de police judiciaire, alors que les gardes champêtres l'obtiennent automatiquement.

Le ministre fait remarquer que les gardes champêtres n'ont qu'une compétence d'officier de police judiciaire très limitée, dans des matières bien définies comme celles qui relèvent du Code forestier ou du Code rural.

D'autre part, pour pouvoir être nommé inspecteur principal de première classe, l'on doit déjà être en possession actuellement du brevet d'officier de police judiciaire. Ce brevet s'obtient après une formation de 360 heures au moins, réparties sur une année.

voor op eigen kosten nieuw personeel zou aanwerven en tezelfdertijd personeelsleden, waarvan velen met een grote ancienniteit en dus met een behoorlijke wedde, tegen een vierde of een vijfde van de kostprijs ter beschikking zou stellen van anderen. Zo riant zijn de staatsfinanciën niet dat men personeel tegen gunstvoorwaarden moet gaan overdragen aan de gemeenten, met inbegrip van de gemeenten die geen enkel financieel probleem kennen.

Bovendien wijst de Minister op een aantal praktische problemen. Enerzijds zijn de betrokkenen te hoog gekwalificeerd om te worden aangeworven als hulpagent, en anderzijds beschikken zij niet over de nodige vorming om op te treden als politieagent. Velen zijn trouwens ouder dan 45 jaar.

Het lid laat opmerken dat de betrokkenen allicht wel nuttig kunnen aangeworven worden voor administrative en logistieke taken.

De Minister beaamt dat. Hij wijst evenwel op een andere moeilijkheid.

Van de ongeveer duizend vijfhonderd douaniers die moeten gereclasséerd worden zijn er slechts ongeveer honderdvijftig tewerkgesteld in Vlaanderen. Dat heeft alles te maken met het gegeven dat de meeste douaniers in Vlaanderen tewerkgesteld zijn in de havens en de luchthavens, terwijl hun aanwezigheid aan de grens met Nederland in het verleden al beperkt werd in het kader van Benelux.

Maar ook in Wallonië is er geen gelijkmatige spreiding. De betrokkenen zijn vooral geconcentreerd langs de Franse en Duitse grens, dus vooral in Luxembourg en in de Duitstalige gemeenten.

De meesten hebben zich uiteraard gevestigd in de streek waarin zij tewerkgesteld waren, en velen zullen zich niet geneigd voelen bijvoorbeeld naar Brussel te verhuizen.

Met verwijzing naar artikel 4 laat een lid opmerken dat het niet normaal lijkt dat de inspecteurs en hoofdinspecteurs van politie aan bijkomende vormingsvoorwaarden zullen moeten voldoen om de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie te verkrijgen, daar waar de veldwachters die hoedanigheid automatisch verwerven.

De Minister laat opmerken dat de veldwachters slechts een zeer beperkte bevoegdheid van officier van gerechtelijke politie hebben, in welomschreven matières, bijvoorbeeld inzake het Boswetboek of het Veldwetboek.

Anderzijds moet men thans reeds in het bezit zijn van het brevet van officier van gerechtelijke politie om te kunnen worden benoemd tot hoofdinspecteur van eerste klasse. Dit brevet bekomt men na een vorming van minimum 360 uur, gespreid over een jaar.

Il est tout à fait normal que quiconque est investi d'une fonction dans laquelle il acquiert la qualité d'officier de police judiciaire ait reçu auparavant la formation nécessaire. Cela vaut bien sûr, notamment, pour les inspecteurs et les inspecteurs principaux de police auxquels la qualité d'officier de police judiciaire serait conférée en application de l'article 4.

Un membre déclare qu'il peut approuver l'ensemble des mesures proposées, mais il attire l'attention sur le problème du statut du personnel administratif dont la police peut déjà disposer dans certaines communes. A l'heure actuelle, l'on ne sait pas toujours très bien si les intéressés sont placés sous l'autorité du secrétaire communal ou du chef de corps.

L'intervenant demande si le projet règle efficacement ce problème.

Le ministre répond que, si le projet est adopté, les intéressés feront incontestablement partie du corps de police et se trouveront donc sous l'autorité du chef de corps pour leurs activités. Toute contestation à ce sujet est exclue.

En conclusion de la discussion générale, un membre attire l'attention du ministre sur les problèmes auxquels sont confrontées des communes du Brabant concernant le fonctionnement du fonds commun d'armement, d'équipement et d'habillement de ladite province.

Alors que, chaque année, les communes doivent verser des cotisations importantes audit fonds, elles n'obtiennent même pas de réponse à leurs demandes, parfois insistantes et répétées, d'habillement ou d'équipement.

Le ministre examinera le problème.

DISCUSSION DES ARTICLES

Article 1er (nouveau) (article 2 du texte adopté)

Un membre propose l'amendement suivant:

« *Faire précéder cet article, qui devient l'article premier bis, par un nouvel article, libellé comme suit:* »

« *Article premier. — L'article 171 de la nouvelle loi communale est remplacé par les dispositions suivantes:* »

« *La police communale fait partie de la force publique; elle est urbaine ou rurale.* »

Elle est urbaine dans les communes où elle comprend une place de commissaire de police.

Elle est rurale dans les autres communes.

Het is toch normaal dat vooraleer iemand bekleed wordt met een functie waarin hij de hoedanigheid verwerft van officier van gerechtelijke politie, hij de nodige opleiding krijgt voor deze hoedanigheid. Hetzelfde geldt uiteraard voor de inspecteurs en hoofdinspecteurs van politie, waaraan met toepassing van artikel 4 de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie zou worden toegekend.

Een lid verklaart dat het geheel van de voorgestelde maatregelen zijn instemming kan wegdragen, maar wijst op het probleem van het statuut van het administratief personeel waarover de politie in sommige gemeenten reeds kan beschikken. Op dit ogenblik is het niet steeds duidelijk of de betrokkenen onder het gezag van de gemeentesecretaris staan of onder het gezag van de korpschef.

Het lid vraagt of dat probleem afdoende geregeld wordt door het ontwerp.

De Minister antwoordt dat als het ontwerp wordt aangenomen, de betrokkenen onbetwistbaar deel zullen uitmaken van het politiekorps, en dus voor hun werking zullen ressorteren onder de korpschef. Elke betwisting daaromtrent is uitgesloten.

Tot slot van de algemene besprekking vestigt een lid de aandacht van de Minister op de moeilijkheden die Brabantse gemeenten ondervinden met betrekking tot de werking van het gemeenschappelijk bewapenings-, uitrustings- en kledingfonds van de betrokken provincie.

Alhoewel de gemeenten jaarlijks een niet-onbelangrijke bijdrage dienen te betalen aan het Fonds krijgen zij niet eens antwoord op hun verzoeken om toekenning van kledij of uitrusting, ook niet na herhaald aandringen.

De Minister zal het probleem onderzoeken.

ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Nieuw eerste artikel (artikel 2 van de aangenomen tekst)

Een lid dient het volgende amendement in:

« *Artikel 1, dat artikel 1bis wordt, te doen voorafgaan door een nieuw artikel, luidende:* »

« *Artikel 1. — Artikel 171 van de nieuwe gemeente-wet wordt vervangen als volgt:* »

« *De gemeentepolitie maakt deel uit van de openbare macht; zij is stedelijk of landelijk.* »

Zij is stedelijk in de gemeenten waar zij een betrekking van politiecommissaris telt.

Zij is landelijk in de andere gemeenten.

Dans les communes où la police communale est rurale, le conseil communal peut toujours décider de lui conférer un caractère urbain si le chiffre de la population s'élève à 10 000 habitants au moins; le chiffre à prendre en considération est celui du dernier recensement général dont les résultats ont été publiés officiellement, ou le chiffre moyen tel qu'il ressort des relevés officiels portant sur trois années consécutives depuis le dernier recensement général. »

Justification

La Belgique connaît des corps de police urbains et ruraux.

Les corps de police sont encore ruraux dans les communes qui, après l'entrée en vigueur de la nouvelle loi communale en 1986, soit n'ont pas opté pour une police urbaine, soit ne comptaient pas 10 000 habitants, avant l'expiration du délai d'un an.

Depuis 1988, la liberté de choix des communes est donc limitée en ce qui concerne leur police, ce qui va à l'encontre de l'esprit de l'autonomie locale. Diverses requêtes allant dans ce sens ont incité à supprimer cette restriction.

En effet, durant la période qui a suivi directement l'entrée en vigueur de la nouvelle loi communale, les communes ne pouvaient prévoir ni comment les fonctions de leur corps de police évoluerait, ni comment le chiffre de la population se modifierait. Depuis lors, des zones industrielles ont été aménagées dans des lieux où il n'en était pas question quelques années auparavant et elles ont fortement modifié le caractère de communes précédemment rurales.

L'exécution de travaux d'infrastructure entraîne de nouvelles missions. Dans de nombreuses communes, une densité du trafic en augmentation constante et un développement accéléré du tourisme placent les corps de police devant de nouvelles tâches, plus lourdes.

Etant donné que, dans sa forme actuelle, l'article 171 de la nouvelle loi communale ne permet plus aux conseils communaux de conférer un caractère urbain à leur corps de police rural, cela constitue souvent une pierre d'achoppement qui empêche les communes de faire encore exécuter efficacement par leur corps de police les missions résultant des modifications suscitées sur leur territoire.

Il est donc opportun d'éliminer cette pierre d'achoppement et de prévoir, pour les communes, la possibilité permanente de conférer un caractère urbain à leur corps de police rural.

In de gemeenten waar de gemeentepolitie landelijk is, kan de gemeenteraad steeds beslissen dat de gemeentepolitie een stedelijk karakter krijgt, indien het bevolkingscijfer minstens 10 000 inwoners bedraagt; het cijfer dat in aanmerking genomen moet worden, is dat van de jongste algemene volkstelling waarvan de resultaten officieel gepubliceerd zijn, ofwel het gemiddelde cijfer zoals het blijkt uit de officiële opgaven over drie opeenvolgende jaren sinds de jongste algemene volkstelling. »

Verantwoording

België kent stedelijke en landelijke politiekorpsen.

De politiekorpsen zijn nog landelijk in die gemeenten waar na het van kracht worden van de nieuwe gemeentewet in 1986, ofwel niet geopteerd werd voor een stedelijke politie ofwel geen 10 000 inwoners waren, voor het verstrijken van de termijn van één jaar.

Sinds 1988 bestaat er dus een beperking in de keuzevrijheid van de gemeenten inzake hun politie, wat tegen de geest van de lokale autonomie ingaat. Diverse verzoeken in die zin hebben ertoe aangezet deze beknopting op te heffen.

De gemeenten konden immers in de periode waarin de nieuwe gemeentewet net tot stand was gekomen niet voorzien hoe de taken van hun politiekorps zouden evolueren, noch hoe het bevolkingscijfer zou wijzigen. Industriële zones werden inmiddels ingericht daar waar er voor enkele jaren nog geen sprake van was en wijzigden ook in sterke mate het karakter van een voorheen landelijke gemeente.

Infrastructuurwerken die worden uitgevoerd brengen nieuwe taken mee. Een steeds aangroeiende verkeersdrukte en een versnelde evolutie van het toerisme in vele gemeenten stellen de politiekorpsen voor nieuwe en zwaardere opdrachten.

Gezien artikel 171 van de nieuwe gemeentewet in zijn huidige vorm niet toelaat dat gemeenteraden hun landelijk politiekorps nog een stedelijk karakter zouden geven, betekent dit vaak een struikelblok voor de gemeenten om hun politiekorps nog efficiënt de taken, die voortvloeien uit bovenvermelde wijzigingen binnen het grondgebied van de gemeente, te laten uitvoeren.

Het is dan ook aangewezen deze struikelblok uit de wet weg te nemen en voor de gemeenten in de permanente mogelijkheid te voorzien om hun landelijk politiekorps een stedelijk karakter te geven.

En ce qui concerne le chiffre de la population, il convient en outre de ne pas s'en tenir aux résultats du dernier recensement général, parce que ceux d'un recensement ultérieur se font souvent attendre pendant des années.

En prévoyant qu'un chiffre moyen des relevés officiels de trois années consécutives postérieures peut également être pris en considération, on permet à la commune d'adapter le caractère rural de son corps de police à un chiffre de population en évolution rapide, et ce à n'importe quel moment de la période souvent longue située entre deux recensements.

Un même raisonnement a du reste été suivi à l'article 29 de la nouvelle loi communale, en vue de permettre le reclassement des communes.

Les conséquences de la modification du caractère rural ou urbain des corps de police quant aux statuts et aux compétences de leurs membres devront être réglées par le Roi, comme le prévoit l'article 230 de la nouvelle loi communale.

L'auteur de l'amendement commente celui-ci en se référant à la justification. Il note que si, dans le cadre de l'amendement, il a opté pour le critère de 10 000 habitants, qui avait déjà été choisi en 1986, l'on pourrait également envisager d'appliquer un critère de 5 000 habitants.

Un membre dit ne pas bien saisir la portée de l'amendement. En effet, à l'exception peut-être de quelques différences concernant les missions, lesquelles sont liées au caractère plutôt urbain ou rural de la commune, il n'y a aucune distinction entre les deux types de corps de police communale. Et si l'existence des différences devait quand même s'avérer, par exemple pour le statut pécuniaire, l'intervenant estime qu'il y aurait lieu de les supprimer.

L'intervenant préférerait également que l'on en vienne à un seul type de police communale.

D'autre part, le critère choisi à l'époque, à savoir 10 000 habitants au dernier recensement, était un critère objectif.

Un autre membre aimeraient savoir combien il y a de corps de police de type urbain et combien de type rural.

Le ministre répond que quelque 250 communes sur 589 disposent d'un corps de police de type rural. Le problème soulevé par l'auteur de l'amendement n'est pas nouveau. Effectivement, un certain nombre de communes qui ont opté pour un corps de police de type rural en 1986, aimeraient à présent transformer celui-ci en corps de police de type urbain.

Wat het bevolkingscijfer betreft is het daarenboven aangewezen zich niet te binden aan de resultaten van de jongste algemene volkstelling, omdat die van een volgende vaak jaren op zich laten wachten.

Door te voorzien dat een gemiddeld cijfer van de officiële opgaven van drie latere opeenvolgende jaren eveneens kan in aanmerking genomen worden, maakt men mogelijk dat een gemeente het landelijk karakter van haar politiekorps aanpast aan een snel wijzigend bevolkingsaantal, op elk ogenblik van de vaak lange periode die tussen twee volkstellingen ligt.

Eenzelfde redenering werd trouwens gevuld in artikel 29 van de nieuwe gemeentewet om klassevenhoging van gemeenten mogelijk te maken.

De gevolgen van de wijziging van het landelijk of stedelijk karakter van de politiekorpsen met betrekking tot de statuten en de bevoegdheden van de leden zullen door de Koning moeten geregeld worden, zoals voorzien bij artikel 230 van de nieuwe gemeentewet.

De auteur van het amendement licht het toe aan de hand van de verantwoording. Hij geeft aan dat in het amendement geopteerd werd voor het criterium van 10 000 inwoners, criterium waarvoor in 1986 gekozen werd, maar dat ook zou kunnen overwogen worden een criterium van 5 000 inwoners te hanteren.

Een lid verklaart niet goed de draagwijdte van het amendement te vatten. Behoudens misschien zekere afwijkingen op het niveau van de opdrachten, afwijkingen die teruggaan op het eerder stedelijk of landelijk karakter van de gemeente, is er immers geen enkel verschil tussen beide types van gemeentelijke politiekorpsen. En als zou blijken dat er toch zekere verschillen zouden bestaan, bijvoorbeeld inzake het pécuniair statuut, dan meent het lid dat men beter die verschillen zou wegwerken.

Het lid zou ook veel liever zien dat men zou komen tot een enkel type van gemeentepolitie.

Anderzijds was het criterium waarvoor destijds geopteerd werd, namelijk 10 000 inwoners bij de laatste volkstelling, een objectief criterium.

Een ander lid vraagt hoeveel politiekorpsen er zijn van het stedelijke type, en hoeveel van het landelijke type.

De Minister antwoordt dat van de 589 gemeenten, er ongeveer 250 een politiekorps hebben van het landelijke type. Het probleem dat door de auteur van het amendement opgeworpen wordt is niet nieuw. Er zijn inderdaad een aantal gemeenten die in 1986 opteerden voor een politiekorps van het landelijke type maar hun korps thans zouden willen omvormen tot een korps van het stedelijke type.

D'une part, les circonstances ne sont plus les mêmes: en 1986, de nombreuses communes avaient opté pour un corps de type rural afin de ne pas heurter les gardes champêtres en place.

D'autre part, le passage d'un type de corps à l'autre peut également avoir des effets bénéfiques.

Si les campagnes visant à encourager les jeunes à s'engager dans la police produisent incontestablement des résultats, l'on peut craindre que, dans les communes qui ne sont plus vraiment de type rural, peu de jeunes ne se sentent attirés par une carrière de garde champêtre.

En outre, il y a une différence en ce qui concerne les possibilités de promotion. Dans un corps de type urbain, l'on peut créer un cadre moyen, à savoir la fonction d'inspecteur, possibilité que n'a pas un corps de type rural.

Enfin, il est évident qu'une collaboration, dans le cadre des accords de coopération de plus en plus nombreux qui sont conclus entre communes, sera plus aisée entre corps de police de même type.

Le ministre marque dès lors son accord sur l'adoption de l'amendement, en précisant que l'on peut également se référer aux règles relatives à la désignation d'un receveur communal, telles qu'elles ont été modifiées récemment.

Le ministre propose d'appliquer en l'espèce les mêmes dispositions ainsi que les mêmes critères, à savoir 5 000 habitants, étant entendu que l'autorité de tutelle doit en tout cas approuver la décision prise par la commune.

Sous réserve de cette approbation, les communes ayant un corps de police de type rural et souhaitant changer cette situation, devraient pouvoir opter pour un corps de police de type urbain.

Le ministre s'attend à ce que les corps de type rural finissent tous par disparaître, à plus ou moins long terme.

Compte tenu de la réplique du ministre, le premier intervenant demande si l'on ne devrait pas purement et simplement supprimer la référence au chiffre de la population et accorder aux communes une autonomie totale en la matière, sous le contrôle de l'autorité de tutelle.

Le ministre déclare que la proposition ne manque pas d'intérêt, mais il craint que certains corps ne soient néanmoins trop petits pour pouvoir changer de type dès à présent.

De son côté, l'auteur de l'amendement est d'accord pour que le critère soit ramené à 5 000 habitants, bien qu'il n'estime pas souhaitable, dans les circonstances

Enerzijds zijn de omstandigheden veranderd, en opteerden vele gemeenten in 1986 voor een korps van het landelijke type om de bestaande veldwachters niet voor het hoofd te stoten.

Anderzijds kan de overgang ook gunstige effecten hebben.

Zo ziet men dat de campagnes die jongeren ertoe moeten aanzetten tot de politie toe te treden ontegensprekelijk vruchten afwerpen maar er kan gevreesd worden dat in gemeenten die niet echt landelijk meer zijn, weinig jongeren zich zullen aange trokken voelen tot een loopbaan van veldwachter.

Daarnaast is er ook een verschil in promotiekansen. In een korps van het stedelijke type kan men een middenkader creëren, namelijk de graden van inspecteur, mogelijkheid die niet bestaat in een korps van het landelijke type.

Tenslotte is het duidelijk, met de toename van het aantal samenwerkingsverbanden tussen gemeenten, dat de samenwerking vlotter kan geregeld worden wanneer de betrokken politiekorpsen van hetzelfde type zijn.

De Minister is bijgevolg de mening toegedaan dat het amendement kan worden aangenomen, waarbij ook kan verwezen worden naar de regels betreffende de aanstelling van een gemeentelijk ontvanger zoals die onlangs gewijzigd werden.

De Minister stelt voor in deze dezelfde regeling en hetzelfde criterium toe te passen, namelijk 5 000 inwoners, met dien verstande dat de toezichthoudende overheid in elk geval de beslissing van de gemeente moet goedkeuren.

Onder voorbehoud van die goedkeuring zouden de gemeenten die dat wensen en die nu een politiekorps hebben van het landelijke type, moeten kunnen opteren voor een politiekorps van het stedelijke type.

De Minister verklaart nog te verwachten dat op termijn de korpsen van het landelijke type zullen verdwijnen.

Gelet op het antwoord van de Minister vraagt het eerste lid of men het criterium van het bevolkingscijfer niet best volledig zou schrappen, en de gemeentelijke autonomie ten volle laten spelen, onder de controle van de toezichthoudende overheid.

De Minister verklaart dat voorstel niet onaantrekkelijk te vinden, maar vreest dat sommige korpsen toch te klein zijn om nu reeds van type te veranderen.

Van zijn kant kan de auteur van het amendement instemmen met de verlaging van het criterium tot 5 000 inwoners, maar daarentegen lijkt het hem niet

actuelles et compte tenu des sensibilités des communes rurales et des corps de ce type, de procéder à une suppression pure et simple du critère.

Un membre remarque qu'il n'y aurait en tout cas aucun automatisme puisque le passage d'un type à l'autre serait subordonné à une décision du conseil communal.

L'intervenant craint quand même que des problèmes ne se posent pour certains membres des corps de police communale au moment du passage du type rural au type urbain.

Un garde champêtre en chef, si compétent soit-il, n'est pas pour autant un bon commissaire de police.

Le ministre souligne que la situation actuelle est également source de frustrations. Un garde champêtre en chef d'un corps de type rural d'une certaine dimension ne peut, par exemple, devenir commissaire, contrairement à son collègue du corps urbain voisin de même dimension. En outre, un membre d'un corps de type rural ne peut demander son transfert à un corps de type urbain. Les intéressés sont donc bloqués quant à leurs possibilités de carrière.

Un membre demande à l'auteur de la proposition s'il tient absolument à maintenir la deuxième possibilité prévue au dernier alinéa de l'article proposé par l'amendement, à savoir le chiffre moyen de la population de trois années consécutives.

L'auteur de l'amendement souligne que les résultats des recensements, qui n'ont d'ailleurs lieu que tous les dix ans, se font souvent attendre très longtemps.

Compte tenu de la discussion, l'auteur remplace, par voie de sous-amendement à son amendement, le chiffre de 10 000 par celui de 5 000.

L'amendement ainsi sous-amendé est adopté par 11 voix et 2 abstentions.

Article premier (articles 3 et 12 du texte adopté)

L'auteur de l'amendement examiné ci-dessus dépose également un amendement à l'article 1er initial qui, par suite de l'adoption du premier amendement, deviendra l'article 1^{erbis}.

Cet amendement est libellé comme suit:

« A. Compléter l'article 171bis proposé par un troisième alinéa, rédigé comme suit :

« Le bourgmestre est chargé de la surveillance des membres du corps de police communale. »

B. Compléter l'article 171bis proposé par un § 2, rédigé comme suit :

« § 2. L'article 133, troisième alinéa de la même loi est abrogé. »

wenselijk in de huidige omstandigheden, en rekening houdend met de gevoeligheden van de landelijke gemeenten en de korpsen van dat type, het criterium volledig te schrappen.

Een lid laat opmerken dat er in elk geval geen automatisme zou ingevoerd worden, en dat voor de overgang een beslissing van de gemeenteraad vereist is.

Het lid vreest toch voor problemen in hoofde van sommige leden van het gemeentelijk politiekorps wanneer dit omgevormd wordt van een korps van het landelijke type tot een korps van het stedelijke type.

Een hoofdveldwachter, hoe competent hij ook is, is daarom nog geen goed politiecommissaris.

De Minister wijst erop dat de huidige toestand ook tot frustraties leidt. Een hoofdveldwachter, bijvoorbeeld van een groter korps van het landelijke type, kan geen commissaris worden zoals zijn collega van het naburige stedelijke korps van dezelfde omvang. En bovendien kan een lid van een korps van het landelijke type niet overgaan naar een korps van het stedelijke type. De betrokkenen zitten dus vast wat hun carrièremogelijkheden betreft.

Een lid vraagt de auteur van het voorstel of hij staat op het behoud van het tweede alternatief in het laatste lid van het door het amendement voorgestelde artikel, namelijk het gemiddelde bevolkingscijfer voor drie opeenvolgende jaren.

De auteur van het amendement wijst erop dat men vaak zeer lang moet wachten op de resultaten van de volkstellingen, die trouwens slechts om de tien jaar plaatsvinden.

Rekening houdend met de bespreking wijzigt de auteur bij wijze van subamendement het cijfer van 10 000 in zijn amendement in 5 000.

Het aldus gesubamendeerde amendement wordt aangenomen met 11 stemmen, bij 2 onthoudingen.

Artikel 1 (artikelen 3 en 12 van de aangenomen tekst)

De auteur van het hiervoor besproken amendement dient eveneens een amendement in bij het oorspronkelijk artikel 1, dat ten gevolge van de aanname van het eerste amendement artikel 1bis zou worden.

Het amendement luidt :

« A. Aan het voorgestelde artikel 171bis een derde lid toe te voegen, luidende :

« De burgemeester is belast met het toezicht op de leden van het gemeentelijk politiekorps. »

B. Het voorgestelde artikel 171bis aan te vullen met een § 2, luidende :

« § 2. Artikel 133, derde lid, van dezelfde wet wordt opgeheven. »

Justification

Le bourgmestre a autorité sur le corps de police, ce qui entraîne une responsabilité.

Cela implique évidemment que le bourgmestre peut et doit exercer la surveillance des membres du corps de police communale. De cette manière, il pourra s'assurer effectivement de la direction et de l'organisation du corps de police et d'une bonne répartition des tâches et assumer ainsi pleinement ses attributions.

Il est donc logique d'insérer comme troisième alinéa de ce nouvel article 171bis la disposition qui confie déjà cette surveillance au bourgmestre, à savoir l'article 133, troisième alinéa, de la nouvelle loi communale, ce qui a pour effet de réunir logiquement la responsabilité finale et la surveillance.

La surveillance des membres du corps de police communale est en effet beaucoup plus étroitement liée à la direction, à l'organisation et à la répartition des tâches dudit corps qu'à l'exécution des lois, à laquelle elle est actuellement rattachée. Le troisième alinéa de l'article 133 peut donc être omis à cet article sans que cela change quoi que ce soit à son contenu et à sa portée.

Le ministre constate que l'amendement tend simplement à supprimer la disposition contenue actuellement à l'article 133, troisième alinéa, de la loi communale, et à l'insérer à l'article 171bis proposé, où elle est effectivement mieux à sa place.

L'article 133 de la loi communale se trouve, en effet, dans le chapitre qui règle les attributions du bourgmestre et qui fait suite aux chapitres réglant les attributions du conseil communal et celles du collège.

La disposition en question règle une attribution de nature différente et le ministre estime qu'elle a en effet mieux sa place à l'article traitant de l'autorité sur le corps de police.

Un membre fait remarquer qu'il serait bon que le conseil communal ait connaissance des propositions ou rapports, souvent très importants, à soumettre au bourgmestre en vertu des articles 171bis et 172 proposés.

Le ministre approuve le point de vue de l'intervenant. Selon lui, il n'est que normal que le bourgmestre donne des explications au conseil communal lorsque celui-ci en fait la demande.

La plupart des bourgmestres fournissent du reste déjà toutes les informations souhaitées, mais dans l'état actuel des choses, ils peuvent refuser de le faire.

Verantwoording

De burgemeester heeft het gezag over het politiekorps, wat ook verantwoordelijkheid insluit.

Uiteraard houdt dit in dat de burgemeester het toezicht kan en moet uitoefenen op de leden van het gemeentelijk politiekorps. Daardoor zal hij zich effectief kunnen vergewissen van de leiding en organisatie van het politiekorps en van een goede taakverdeling en zal hij zijn bevoegdheden ten volle kunnen openen.

Het is dan ook logisch om de bepaling die dat toezicht reeds aan de burgemeester opdraagt, namelijk artikel 133, derde lid, van de nieuwe gemeentewet, in dit nieuw artikel 171bis als derde lid in te lassen, zodat de eindverantwoordelijkheid en het toezicht in een logisch verband samengebracht worden.

Het toezicht op de leden van het gemeentelijk politiekorps houdt inderdaad veel directer verband met de leiding, organisatie en taakverdeling van het gemeentelijk politiekorps, dan met de uitvoering van de wetten waaraan het nu gekoppeld is; het derde lid van artikel 133 kan dus uit dit artikel weggelaten worden zonder aan de inhoud en de draagwijdte van het artikel enige wijziging aan te brengen.

De Minister stelt vast dat het amendement enkel strekt om de bepaling die nu vervat ligt in artikel 133, derde lid, van de gemeentewet, daar te schrappen, en in te schrijven in het voorgestelde artikel 171bis, waar zij inderdaad beter op haar plaats is.

Het artikel 133 van de gemeentewet staat immers in het hoofdstuk dat de verordenende bevoegdheid van de burgemeester regelt, nadat in de vorige hoofdstukken de bevoegdheden van de gemeenteraad en het college geregeld werden.

De betrokken bepaling regelt een bevoegdheid van een andere aard, en is, volgens de Minister, wel degelijk beter op zijn plaats in het artikel dat over het gezag over het politiekorps handelt.

Een lid merkt op dat het goed zou zijn dat de gemeenteraad kennis krijgt van de dijkwijs zeer belangrijke verslagen of voorstellen die onder andere krachtens de voorgestelde artikel 171bis en 172 van de gemeentewet aan de burgemeester overhandigd worden.

De Minister kan instemmen met de visie van het lid. Zijns inziens is het niet meer dan normaal dat de burgemeester uitleg geeft aan de gemeenteraad wanneer die erom vraagt.

De meeste burgemeesters verstrekken trouwens nu al de gewenste informatie, maar in de huidige stand van zaken kunnen zij dat weigeren.

Le ministre signale que l'auteur des amendements déjà discutés a également déposé un amendement tendant à régler ce problème. On se reportera à la discussion de l'article 1^{er}ter.

Un membre fait remarquer qu'à l'alinéa premier de l'article 171bis proposé, il devrait être question du garde champêtre en chef et du garde champêtre unique, et en néerlandais, du *hoofdveldwachter* et du *enige veldwachter*. Il renvoie à l'article 201 de la loi communale.

La commission décide à l'unanimité de corriger le texte dans ce sens.

Le A et le B de l'amendement à l'article 1er sont adoptés par 12 voix et 1 abstention. Il est entendu que le B de l'amendement, qui est une disposition abrogatoire, constituera un article distinct.

L'article, ainsi corrigé et amendé, est également adopté par 12 voix et 1 abstention.

Article premierter (nouveau) (article premier du texte adopté)

Comme annoncé à la fin de la discussion de l'article précédent, un amendement est déposé, visant à insérer dans la loi communale un article qui règle le droit, pour le conseil communal, d'être informé sur les matières relatives à la police. L'amendement est libellé comme suit:

« Insérer un article 1^{er}ter, rédigé comme suit :

« Dans la nouvelle loi communale est inséré un article 133bis, libellé comme suit :

« Sans pouvoir, d'une façon quelconque, porter atteinte aux attributions du bourgmestre, les membres du conseil communal ont le droit d'être informés par le bourgmestre de la manière dont celui-ci exerce les pouvoirs que lui confèrent les articles 133, deuxième alinéa, 171bis, premier et troisième alinéas, 172, premier alinéa, et 175. »

Justification

Dans de nombreuses communes, il est déjà d'usage que le bourgmestre réponde aux questions que lui posent les conseillers communaux quant à ses attributions en matière de police. Pourtant, à ce jour, rien ne l'y oblige. En effet, en tant que chef de la police communale, il représente le pouvoir central. Cela n'empêche toutefois pas que, dans le souci de renforcer la démocratie locale, il soit indiqué que le bourgmestre fournit des informations au conseil communal et, par ce biais, également à la population.

De Minister wijst erop dat de auteur van de reeds besproken amendementen eveneens een amendement indien om dat probleem te regelen. Er wordt verwezen naar de besprekking van artikel 1er.

Een lid merkt op dat in het eerste lid van het voorgestelde artikel 171bis sprake zou moeten zijn van de hoofdveldwachter of de enige veldwachter, en in het Frans van de *garde champêtre en chef* en de *garde champêtre unique*. Verwezen wordt naar artikel 201 van de gemeentewet.

De commissie beslist eenparig de tekst in die zin te verbeteren.

De littera's A en B van het amendement bij artikel 1 wordt aangenomen met 12 stemmen bij 1 onthouding, met dien verstande dat littera B van het amendement als opheffingsbepaling een afzonderlijk artikel zal vormen.

Het aldus verbeterde en geamendeerde artikel wordt eveneens aangenomen met 12 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 1er (nieuw) (artikel 1 van de aangenomen tekst)

Zoals reeds vermeld werd in de fine van de besprekking van het vorige artikel wordt een amendement ingediend dat strekt tot invoeging in de gemeentewet van artikel dat het informatierecht van de gemeenteraad inzake de politieaangelegenheden regelt. Het amendement luidt:

« Een artikel 1er in te voegen, luidende :

« In de nieuwe gemeentewet wordt een artikel 133 ingevoegd, luidende :

« Zonder op enige wijze afbreuk te kunnen doen aan de aan de burgemeester toegekende bevoegdheden, hebben de leden van de gemeenteraad het recht geïnformeerd te worden door de burgemeester over de wijze waarop deze de bevoegdheden uitoefent die hen zijn verleend krachtens artikel 133, tweede lid, artikel 171bis, eerste en derde lid, artikel 172, eerste lid, en artikel 175. »

Verantwoording

Het is nu reeds in veel gemeenten gebruikelijk dat de burgemeester ingaat op vragen van gemeenteraadsleden die betrekking hebben op zijn bevoegdheden inzake politie. Toch is de burgemeester daartoe vandaag niet verplicht. Als hoofd van de gemeentepolitie treedt hij immers op als vertegenwoordiger van het centrale gezag. Dit belet echter niet dat, met het oog op het verdiepen van de lokale democratie, het aangewezen is dat de burgemeester informatie verschafft aan de gemeenteraad en op die manier ook aan de bevolking.

Le projet de loi à l'examen garantit un meilleur exercice des compétences accordées à l'autorité administrative en matière de police, en imposant au chef de corps un devoir d'information à l'égard du bourgmestre (voir les articles 171bis, deuxième alinéa, et 172, deuxième alinéa, proposés de la nouvelle loi communale). Dans cette perspective, il est d'autant plus indiqué de donner une base démocratique aux compétences du bourgmestre en matière de police.

Le présent amendement vise dès lors à accorder aux conseillers communaux le droit d'être informés par le bourgmestre et d'interroger celui-ci quant à la manière dont il exerce ses attributions en matière de police.

Il s'agit, certes, de compétences propres que le bourgmestre exerce sans devoir soumettre ses décisions à l'approbation du conseil communal, mais cela n'empêche pas que la politique qu'il mène en matière de police et de maintien de l'ordre touche directement la commune.

En imposant au bourgmestre un devoir d'information et de justification, on facilitera la mission de contrôle du conseil communal, sans toutefois porter atteinte aux prérogatives du bourgmestre. Le conseil communal ne peut jamais se substituer au bourgmestre. Le droit d'interrogation ne peut être assorti d'une sanction politique directe. Ni la question ni la réponse qui y est apportée ne font l'objet d'un vote au sein du conseil communal.

Le devoir d'information et de justification que nous voulons imposer au bourgmestre porte plus particulièrement sur ses interventions dans le cadre des articles 133, deuxième alinéa (exécution des lois sur la police), 171bis, premier et troisième alinéas proposés, du projet de loi à l'examen (organisation et gestion du corps de police et surveillance de ses membres), 172, premier alinéa (contrôle des missions de police administrative) et 175 (réquisition de la gendarmerie). En ce qui concerne le pouvoir qu'a le bourgmestre de faire des ordonnances, l'article 134, § 1er, de la nouvelle loi communale prévoit déjà un devoir de justification, puisque toute ordonnance de police faite par le bourgmestre en cas d'urgence doit être confirmée par le conseil communal.

L'auteur de l'amendement explique qu'à l'instar du ministre et du préopinant, il considère inacceptable qu'un bourgmestre interrogé par le conseil communal sur les matières relatives à la police se retranche derrière la loi communale pour ne pas devoir fournir d'explications.

D'ailleurs, de nombreux bourgmestres ne voient aucune objection à fournir les explications nécessaires.

Dit wetsontwerp garandeert een betere uitoefening door de bestuurlijke overheid van haar politiebevoegdheden, via het invoeren van een informatieplicht van de korpschef t.a.v. de burgemeester (zie de voorgestelde artikelen 171bis, tweede lid en 172, tweede lid van de nieuwe gemeentewet). In dit perspectief is het des te meer aangewezen aan de politiebevoegdheden van de burgemeester een democratische inbedding te geven.

Het amendement heeft dan ook tot doel de gemeenteraadsleden een informatie en vraagrecht toe te kennen t.a.v. de burgemeester over de wijze waarop hij zijn politiebevoegdheden uitoefent.

Het gaat hier weliswaar om eigen bevoegdheden van de burgemeester die hij uitoefent zonder zijn beslissingen te moeten onderwerpen aan de goedkeuring van de gemeenteraad, doch dit neemt niet weg dat het politie-en ordehandhavingsbeleid de gemeente rechtstreeks aanbelangt.

Het opleggen van een informatie en verantwoordingsplicht aan de burgemeester zal de controletaak van de gemeenteraad vergemakkelijken, zonder dat evenwel aan de prerogatieven van de burgemeester wordt geraakt. De gemeenteraad kan nooit in de plaats treden van de burgemeester. Aan het vraagrecht kan geen directe politieke sanctie worden verbonden. De vraag en het antwoord maken niet het voorwerp uit van een stemming in de gemeenteraad.

De verplichting voor de burgemeester om informatie te verschaffen en verantwoording af te leggen, heeft meer bepaald betrekking op zijn optreden in het kader van de artikelen 133, tweede lid (uitvoering van de politiewetten), 171bis, eerste en derde lid van dit ontwerp (organisatie en beheer van het politiekorps en toezicht op de leden), 172, eerste lid (gezag over de opdrachten van bestuurlijke politie), en 175 (opvorderen van de rijkswacht). Ten aanzien van de verordenende bevoegdheid van de burgemeester, voorziet artikel 134, § 1, van de nieuwe gemeentewet nu reeds in een verantwoordingsplicht aangezien de door de burgemeester bij hoogdringendheid uitgevaardigde politieverordeningen, door de gemeenteraad moeten worden bekrachtigd.

De auteur van het amendement verklaart dat hij zoals de Minister en de vorige spreker, de mening toegedaan is dat niet kan worden aanvaard dat een burgemeester die door de gemeenteraad ondervraagd wordt over politieaangelegenheden, zich zou verschuilen achter de gemeentewet om geen uitleg te moeten geven.

Vele burgemeesters maken er trouwens geen enkel probleem van de nodige uitleg te verstrekken.

Pour le reste, l'auteur renvoie à la justification de son amendement.

Un membre déclare ne pas s'opposer à priori à un approfondissement de la démocratie locale, tout en estimant qu'une certaine prudence est de mise dans l'appréciation d'amendements qui peuvent être inspirés par des situations locales.

Il y a par ailleurs un certain nombre d'affaires dont le bourgmestre a connaissance en sa qualité de chef de la police et qu'il est préférable de ne pas ébruiter, vu leur nature.

Le ministre fait observer que même après l'adoption de l'amendement, les bourgmestres resteront liés par les règles déontologiques relatives à l'obligation de discréption et à la protection de la vie privée. L'amendement, s'il est adopté, ne limite aucunement les pouvoirs du bourgmestre.

Un commissaire souligne que les informations peuvent être fournies, s'il y a lieu, lors d'une séance à huis clos du conseil communal.

Un membre demande si l'amendement implique que dorénavant, le bourgmestre doive aussi donner des explications sur les dossiers disciplinaires. A l'heure actuelle, le traitement de ce genre d'affaires revêt un certain caractère confidentiel.

Le ministre répond que les dossiers disciplinaires traitent de personnes, si bien qu'ils ne peuvent en tout cas être discutés que lors de séances à huis clos du conseil communal.

Il ajoute que quoi qu'il en soit, celui-ci est l'instance disciplinaire, y compris pour les membres de la police communale.

Il souligne que le bourgmestre interrogé sur des affaires qui ne doivent pas être étaillées au grand jour parce que touchant à la vie privée ou présentant un caractère délicat, est libre de dire qu'il ne veut faire aucune déclaration à ce sujet.

Un commissaire lui ayant demandé si l'amendement est bien nécessaire, le ministre confirme qu'il existe malheureusement encore des bourgmestres qui considèrent qu'ils ne doivent aucune explication à personne sur les matières relatives à la police.

Un membre, qui se dit favorable à l'amendement, demande si le droit d'être informé s'applique bien, comme le dit le texte actuel de l'amendement, aux membres du conseil communal ou s'il vise le conseil communal en tant que tel.

Ne faut-il pas opter pour cette dernière possibilité, afin d'éviter que les différents membres du conseil ne soient pas informés dans la même mesure?

Het lid verwijst voor het overige naar de verantwoording bij het amendement.

Een lid verklaart niet *a priori* gekant te zijn tegen een verdieping van de lokale democratie, maar meent dat toch een zekere omzichtigheid geboden is bij het beoordelen van amendementen die kunnen ingegeven zijn door plaatselijke toestanden.

Anderzijds zijn een aantal zaken waarvan de burgemeester als hoofd van de politie kennis heeft van die aard dat er beter geen ruchtbaarheid aan gegeven worden.

De Minister laat opmerken dat de burgemeesters ook na de aanvaarding van het amendement gehouden blijven door de deontologische regels inzake de discretieplicht en de bescherming van de privacy. Het amendement, als het wordt aangenomen, beperkt op geen enkele wijze de bevoegdheid van de burgemeester.

Een lid wijst erop dat de informatie indien nodig kan verstrekt worden in besloten zitting van de gemeenteraad.

Een lid vraagt of het amendement inhoudt dat de burgemeester voortaan ook uitleg zal moeten geven over disciplinaire dossiers. Zaken van die aard worden nu met een zekere confidentialiteit behandeld.

De Minister wijst erop dat disciplinaire dossiers handelen over personen zodat ze in ieder geval slechts in besloten zitting van de gemeenteraad kunnen besproken worden.

Bovendien laat hij opmerken dat de gemeenteraad hoe dan ook, ook voor de leden van de gemeentepolitie, de tuchtinstantie is.

De Minister benadrukt dat het de burgemeester die ondervraagd wordt over zaken die omwille van de privacy of van hun delicaat karakter niet aan het klokzeel moeten worden gehangen, vrij staat mee te delen dat hij daarover geen verklaring wil afleggen.

Een lid vraagt of het amendement wel echt nodig is. De Minister bevestigt dat er jammer genoeg nog burgemeesters zijn die menen dat zij niemand uitleg verschuldigd zijn over politieaangelegenheden.

Een lid, dat verklaart te kunnen instemmen met het amendement, vraagt of het informatierecht best geldt in hoofde van de leden van de gemeenteraad, zoals de tekst van het amendement thans stelt, of in hoofde van de gemeenteraad als zodanig.

Is het tweede niet te verkiezen om te vermijden dat de verschillende leden van de gemeenteraad niet in dezelfde mate zouden worden ingelicht?

Un commissaire constate que cela renforcerait encore la portée de l'amendement. Contrairement au préopinant, il estime préférable un droit individuel à l'information.

Le ministre déclare partager le point de vue du commissaire qui a soulevé le problème. Lui aussi préfère éviter une situation où l'on pourrait fournir des renseignements à certains conseillers et pas aux autres.

Un membre fait encore remarquer que les conseillers communaux pris individuellement ne constituent pas en tant que tels un organe de la commune.

Le membre partisan d'un droit individuel à l'information lui rétorque que les conseillers communaux possèdent un droit de regard individuel sur tous les dossiers d'intérêt communal.

Dans le même ordre d'idées, un autre commissaire demande quelle est la portée exacte de l'amendement. Se borne-t-il à permettre de fournir ou d'obtenir des explications ou implique-t-il également un droit de regard?

Le ministre répond que si l'article de la loi communale qui régit le droit de regard n'est pas limitatif quant à la forme, il n'empêche que tous les dossiers ne sont pas accessibles. Il suffit de penser aux dossiers à caractère judiciaire.

Il est en tout cas évident que l'amendement ne modifie en aucune façon les règles relatives au droit à l'information.

Pour ce qui est du fond de l'affaire, le ministre ne voit pas en quoi l'on aurait tort de penser, par exemple, que le bourgmestre doit expliquer au conseil communal pourquoi, dans une circonstance déterminée, il a estimé que le corps de police communale ne suffisait pas et a donc fait appel à la gendarmerie.

Quant à la portée exacte de l'amendement, le ministre répète, à la demande d'un membre, que cet amendement institue simplement «un droit d'interpellation», auquel n'est toutefois attachée aucune sanction politique, comme il est d'ailleurs de règle dans la commune.

A l'avenir, le bourgmestre restera le seul dépositaire du pouvoir de décision en matière de police, mais il devra fournir des explications au conseil communal, à supposer qu'il ne le fasse pas encore.

L'amendement ne modifie donc en rien les responsabilités.

L'auteur de l'amendement fait observer qu'il a lui-même envisagé aussi d'autres formes d'information, par exemple des questions écrites, un procédé qui est appliqué dans sa commune.

Een lid stelt vast dat de draagwijdte van het amendement aldus nog versterkt wordt. Het lid meent, in tegenstelling tot de vorige spreker, dat een individueel informatierecht te verkiezen valt.

De Minister verklaart de zienswijze te delen van het lid dat het probleem opwierp. Hij vermijdt ook liever een toestand waarbij men wel informatie zou kunnen verstrekken aan sommige raadsleden, en aan de andere niet.

Een lid laat nog opmerken dat individuele gemeenteraadsleden als zodanig geen orgaan zijn van de gemeente.

Daarop replieert het lid dat voorstander is van een individueel informatierecht dat de individuele gemeenteraadsleden een individueel inzagerecht hebben in alle dossiers van gemeentelijk belang.

Daarbij aansluitend vraagt een ander lid wat de juiste draagwijdte is van het amendement. Is die beperkt tot het verstrekken of krijgen van uitleg, of houdt het amendement ook een inzagerecht in?

De Minister antwoordt dat het artikel van de gemeentewet dat het inzagerecht regelt niet limitatief gesteld is, wat niet wegneemt dat niet alle dossiers toegankelijk zijn. Men denke maar aan de dossiers van gerechtelijke aard.

In elk geval is het duidelijk dat het amendement in generlei wijze de regels betreffende het informatierecht wijzigt.

Wat de grond van de zaak betreft ziet de Minister niet in wat er bijvoorbeeld verkeerd zou zijn aan het idee dat de burgemeester aan de gemeenteraad moet uitleggen waarom hij bij een bepaalde gelegenheid van oordeel was niet te kunnen volstaan met het gemeentelijk politiekorps, en een beroep deed op de rijkswacht.

Met betrekking tot de juiste draagwijdte van het amendement herhaalt de Minister, op vraag van een lid, dat het amendement enkel een «interpellatiericht» instelt, interpellatiericht waaraan evenwel geen enkele politieke sanctie verbonden is, zoals dat trouwens in de gemeente de regel is.

De burgemeester blijft ook in de toekomst als enige bevoegd om te beslissen in politieaangelegenheden, maar hij zal voortaan wel uitleg moeten geven aan de gemeenteraad, voor zover hij dat nog niet doet.

Het amendement wijzigt dan ook niets aan de verantwoordelijkheden.

De auteur van het amendement laat opmerken dat hijzelf ook dacht aan andere vormen van informatie, zoals bijvoorbeeld schriftelijke vragen, procédé dat in zijn gemeente toegepast wordt.

Le ministre craint que cela ne fasse resurgir le risque d'une inégalité de traitement entre les différents conseillers communaux.

L'auteur de l'amendement donne son assentiment et propose par voie de sous-amendement de remplacer, dans le texte proposé, les mots «les membres du conseil communal ont le droit d'être informés» par les mots «le conseil communal a le droit d'être informé».

Un commissaire fait encore remarquer qu'à son avis, c'est à tort que l'on se préoccupe de l'amendement; il suffit de lire attentivement le texte de celui-ci, et plus précisément d'avoir l'œil pour les articles de la loi communale auxquels il renvoie et pour les matières spécifiques que ces articles régissent.

Le ministre ajoute que le problème de la sécurité prend sans cesse de l'importance, y compris aux yeux de l'opinion publique, et que l'on y consacre de plus en plus de moyens.

L'amendement, tel qu'il a été sous-amendé par son auteur, est adopté par 11 voix et 5 abstentions.

Article 2 (article 4 du texte adopté)

Le ministre déclare que cet article clarifie la question de la compétence du bourgmestre. La disposition proposée ne peut que favoriser la bonne marche des choses, puisqu'il semble que des problèmes surgissent ça et là entre le chef de corps et le bourgmestre.

Un membre demande s'il ne faudrait pas prévoir dans la loi que le bourgmestre doit communiquer au conseil communal les informations ainsi reçues.

Le ministre répond par la négative. Le bourgmestre reçoit souvent des informations qui ne peuvent ou ne doivent pas être rendues publiques. La disposition proposée vise uniquement à ce que le bourgmestre soit dûment informé, de manière qu'il puisse déterminer en connaissance de cause si des mesures s'imposent et, si oui, lesquelles.

Le préopinant partage le point de vue du ministre. Son souci était d'assurer que le conseil communal soit informé de la politique menée par le bourgmestre en matière de police, ce qui lui paraît essentiel.

Le ministre se dit d'accord sur ce point, mais il fait remarquer que l'information en question peut être obtenue en application de l'article 1^{er}ter (voir ci-dessus).

Un membre fait observer que le texte de l'article n'est pas très précis. En effet, que signifie exactement «fait rapport de l'évolution de la criminalité»?

De Minister vreest dat dan opnieuw het risico ontstaat van een ongelijke behandeling van de verschillende gemeenteraadsleden.

De auteur van het amendement kan daarmee instemmen, en vervangt bij wijze van subamendement, in de voorgestelde tekst de woorden «hebben de leden van de gemeenteraad» door de woorden «heeft de gemeenteraad».

Een lid laat nog opmerken dat men zich zijs inziens ten onrechte zorgen maakt over het amendement wanneer men de tekst ervan met aandacht leest, en meer bepaald oog heeft voor de artikelen van de gemeentewet waarnaar verwezen wordt, en de specifieke materies die deze artikelen regelen.

De Minister voegt er nog aan toe dat het veiligheidsprobleem nog steeds aan belang wint, ook bij de openbare opinie, en er ook steeds meer middelen aan besteed worden.

Het amendement, zoals gesubamendeerd door de indiener ervan, wordt aangenomen met 11 stemmen bij 5 onthoudingen.

Artikel 2 (artikel 4 van de aangenomen tekst)

De Minister verklaart dat dit artikel de bevoegdheid van de burgemeester verduidelijkt. De voorgestelde bepaling kan enkel de goede gang van zaken ten goede komen, nu blijkt dat er hier en daar problemen rijzen tussen de korpschef en de burgemeester.

Een lid vraagt of niet zou moeten bepaald worden dat de burgemeester aan de gemeenteraad kennis geeft van de aldus verkregen gegevens.

De Minister is daar geen voorstander van. De burgemeester wordt dikwijls op de hoogte gebracht van gegevens die niet mogen of moeten bekendgemaakt worden. De strekking van de voorgestelde bepaling is enkel ervoor te waken dat de burgemeester terdege wordt ingelicht om met kennis van zaken te kunnen uitmaken of, en welke, maatregelen vereist zijn.

Het lid kan instemmen met de zienswijze van de Minister. Zijn bekommernis was dat de gemeenteraad zou ingelicht worden over het beleid dat de burgemeester uitstippelt in politieaangelegenheden. Dat lijkt hem toch essentieel.

De Minister gaat akkoord maar wijst erop dat die informatie zo nodig kan verkregen worden met toepassing van artikel 1ter (zie hiervoor).

Een lid merkt op dat de redactie van het artikel niet erg precies is wanneer er sprake is over het uitbrengen van een «verslag over de evolutie van de criminaliteit».

Le ministre renvoie à ce qui a déjà été dit sur la portée de la disposition proposée. Le bourgmestre doit pouvoir déterminer si des mesures s'imposent quelque part, qui ne doivent du reste pas nécessairement être des mesures de police. Il peut également être nécessaire de réaménager un carrefour, de créer un espace d'emplacements pour vélos, d'organiser de la prévention dans les écoles, etc.

Le contenu de dossiers judiciaires ne peut pas être communiqué; par contre, on fera savoir, par exemple, qu'une forte augmentation d'un certain type de délits a été constatée.

Un membre fait remarquer qu'il est bien entendu que les rapports en question peuvent également avoir un caractère ponctuel. Outre les tendances et les évolutions, il y a lieu de signaler aussi les faits importants.

La Commission approuve ce point de vue.

L'article est adopté par 14 voix et 1 abstention.

Article 2bis (nouveau) (art. 5 du texte adopté)

Le Gouvernement présente l'amendement suivant:

«Insérer un article 2bis, rédigé comme suit:

«Dans la même loi est inséré un article 172bis, libellé comme suit:

«En cas d'absence ou d'empêchement du chef de corps le bourgmestre désigne parmi les membres du corps de police les plus haut gradés, le chef de corps remplaçant.»

Justification

Etant donné la liste croissante des responsabilités liées à la fonction de chef de corps, non seulement sur le plan de la gestion, la direction, l'organisation et la répartition des tâches, mais aussi sur le plan du maintien de l'ordre et la discipline, il est impératif que le problème du remplacement soit résolu de manière uniforme.

A ce sujet, pas mal de questions et de requêtes ont été posées entre autres par l'Union des villes et des communes belges. Par cette modification, leurs souhaits sont rencontrés.

A grade égal, le bourgmestre est évidemment libre de désigner celui qui lui semble le plus apte à remplir ces fonctions, en prenant en considération sa place dans la structure du corps.

L'indemnité pour fonctions supérieures et les responsabilités qui l'accompagnent sera déterminée par le Roi, sur la base de l'article 189 de la nouvelle loi communale.

De Minister verwijst naar wat eerder gezegd werd over de strekking van de voorgestelde bepaling. De burgemeester moet kunnen uitmaken of ergens maatregelen nodig zijn, en die maatregelen moeten trouwens niet noodzakelijkerwijze positionele maatregelen zijn. Het kan ook gaan om de heraanleg van een kruispunt, de installatie van een fietsenstalling, preventie in de scholen, enz.

De inhoud van dossiers betreffende de gerechtelijke feiten mag niet meegedeeld worden, wel bijvoorbeeld het feit dat er een grote toename is van een bepaald soort misdrijven.

Een lid merkt op dat het welverstaan is dat de verslagen waarvan sprake is ook punctuele verslagen kunnen zijn. Niet alleen de tendensen en evoluties moeten gesignaleerd worden, ook belangrijke feiten.

De Commissie beaamt die zienswijze.

Het artikel wordt aangenomen met 14 stemmen, bij 1 onthouding.

Artikel 2bis (nieuw) (art. 5 van de aangenomen tekst)

De Regering dient het volgende amendement in:

«Een artikel 2bis in te voegen, luidende:

«In dezelfde wet wordt een artikel 172bis ingevoegd luidende:

«In geval van afwezigheid of verhindering van de korpschef stelt de burgemeester onder de leden van het politiekorps met de hoogste graad, de vervangende korpschef aan.»

Verantwoording

In de steeds groeiende lijst van verantwoordelijkheden die aan de functie van korpschef verbonden zijn, niet alleen op het vlak van het beheer, de leiding, de organisatie en de verdeling van de taken, maar ook op het vlak van de ordehandhaving en de tucht, dringt zich een eenvormige oplossing voor de vervanging van de korpschef op.

Hierover werden heelwat vragen gesteld en verzoeken ingediend, o.a. door de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten. Met deze wijziging wordt aan die verzuchting tegemoet gekomen.

Het dient de burgemeester uiteraard vrij te staan om bij gelijkheid van graad diegene aan te duiden die volgens hem, mede rekening houdend met zijn of haar plaats in de korpsstructuur, het meest geschikt is om de vervanging door te voeren.

De aangepaste vergoeding voor het uitoefenen van een hogere functie en de daarmee gepaard gaande verantwoordelijkheid zal, op grond van artikel 189 van de nieuwe gemeentewet, door de Koning worden bepaald.

Le ministre déclare que cet amendement a été présenté sur la proposition du ministre de la Justice et de l'Union des villes et communes belges.

Un membre demande comment le problème du remplacement du chef de corps se règle actuellement.

Le ministre répond qu'il est généralement remplacé par le policier qui le suit immédiatement dans l'ordre hiérarchique, mais qu'il ne s'agit en fait que d'un *modus vivendi*.

Le problème n'est pas réglé par la loi, ce qui ne se défend plus, étant donné la responsabilité et le rôle sans cesse croissants du chef de corps.

Pour les modalités, le ministre renvoie à la justification de l'amendement.

L'intervenant craint que l'on ne suscite des problèmes en ne désignant pas toujours le plus ancien en grade.

Le ministre souligne que le texte proposé s'inspire de l'article 14 de la loi communale. D'autre part, il peut y avoir des raisons valables pour ne pas toujours désigner le plus ancien en grade. Il se peut, par exemple, qu'il soit chargé d'une série de tâches spécifiques importantes dont on ne veut pas l'éloigner.

Un membre fait remarquer que, comme l'on ne peut, de toute manière, faire un choix qu'entre les membres les plus haut gradés du corps de police, ce choix sera généralement limité sinon inexistant.

Le ministre fait encore remarquer qu'à défaut de disposition de la loi, le chef de corps exerce, dans la qualité qui est la sienne, une série d'attributions spécifiques qui ne sont pas transmises automatiquement à son remplaçant dans l'état actuel des choses.

L'amendement est adopté par 13 voix et 1 abstention.

Article 3 (article 6 du texte adopté)

Le ministre explique que, comme le délai actuel de trente jours prévu aux articles 191, 193 et 204 s'avère souvent trop court, il est proposé de le porter à nonante jours.

L'article est adopté sans discussion, par 13 voix et 1 abstention.

Article 4 (article 7 du texte adopté)

Le ministre renvoie à ce qui a déjà été dit, à propos de la matière réglée par cet article, au cours de la discussion générale.

De Minister verklaart dat het amendement ingediend werd op voorstel van de Minister van Justitie en van de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten.

Een lid vraagt hoe het probleem van de vervanging van de korpschef thans geregeld wordt.

De Minister antwoordt dat hij nu in de regel vervangen wordt door de eerstvolgende in rang, maar dat is een *modus vivendi*.

Wettelijk is het probleem niet geregeld, wat gelet op de steeds toenemende rol en verantwoordelijkheden van de korpschef niet langer kan verdeeld worden.

Voor de modaliteiten verwijst de Minister naar de verantwoording bij het amendement.

Het lid vreest dat men problemen zal scheppen als men niet steeds de oudste in rang aanduidt.

De Minister wijst erop dat de voorgestelde tekst geïnspireerd is op artikel 14 van de gemeentewet. Anderzijds kunnen er valabiele redenen zijn om niet steeds de oudste in rang te kiezen, bijvoorbeeld omdat die belast is met een aantal belangrijke specifieke opdrachten waaraan men hem niet wil onttrekken.

Een lid wijst erop dat de keuze in elk geval slechts mogelijk is tussen de leden van het korps met de hoogste graad, zodat de keuzemogelijkheden in de regel beperkt of zelfs onbestaande zullen zijn.

De Minister laat nog opmerken dat de korpschef, in zijn hoedanigheid van korpschef, een aantal specifieke bevoegdheden heeft, bevoegdheden die in de huidige stand van zaken bij ontstentenis van wettelijke bepaling niet automatisch overgaan op zijn plaatsvervanger.

Het amendement wordt aangenomen met 13 stemmen, bij 1 onthouding.

Artikel 3 (artikel 6 van de aangenomen tekst)

De Minister verklaart dat de huidige termijn van dertig dagen waarin de artikelen 191, 193 en 204 voorzien in veel gevallen te kort blijkt, zodat voorgesteld wordt die op negentig dagen te brengen.

Het artikel wordt zonder bespreking aangenomen met 13 stemmen, bij 1 onthouding.

Artikel 4 (artikel 7 van de aangenomen tekst)

De Minister verwijst naar wat reeds tijdens de algemene bespreking gezegd werd met betrekking tot de materie die door dit artikel geregeld wordt.

On a opté pour un délai de cinq ans par analogie avec le délai retenu dans le projet de loi relatif aux membres de la police judiciaire près les parquets.

Il s'agit en l'occurrence d'une ancienneté de service de cinq ans au sein d'un corps de police communale et non de l'ancienneté dans le grade d'inspecteur ou d'inspecteur principal.

D'autre part, cette ancienneté seule ne suffira pas. Les intéressés devront également réunir les conditions de formation telles qu'elles s'appliquent déjà aux officiers de police judiciaire.

Un membre demande si ce point ne devrait pas être réglé aussi pour les membres des corps de police de type rural.

Le ministre présume que l'intervenant fait allusion aux gardes champêtres commissionnés, qui sont des gardes champêtres nommés officiers de police judiciaire par le procureur du Roi dans certaines conditions et pour certaines missions spécifiques.

La condition d'ancienneté de neuf ans qui leur est applicable reste bien entendu inchangée.

Comme cela a déjà été souligné, le délai de cinq ans est celui qui s'applique également aux membres de la police judiciaire.

Le ministre relève cependant que le choix de ce délai n'implique pas pour autant qu'un membre de la police communale puisse déjà acquérir la qualité d'officier de police judiciaire après cinq ans. En effet, une ancienneté de six ans est requise pour devenir inspecteur de police et une ancienneté de neuf ans pour devenir inspecteur principal.

Un membre demande s'il ne vaudrait pas mieux préciser, à l'article 194 proposé, que la qualité d'officier de police judiciaire ne peut être accordée que sur proposition ou avis du bourgmestre ou du conseil communal.

Tout d'abord, en ce qui concerne la portée de la disposition proposée, le ministre renvoie à ce qui a été dit au cours de la discussion générale.

Ensuite, comme cela a déjà été souligné, les missions dont la loi prescrit qu'elles doivent être exécutées par un officier de police judiciaire sont souvent de nature purement administrative et l'obtention du titre d'officier de police judiciaire ne transforme pas l'intéressé en superagent. Elle ne fait que lui conférer la qualité requise par la loi pour pouvoir exécuter de telles missions.

Le ministre souligne également que les communes ont leur mot à dire, puisque ce sont en tout cas elles qui décident qui bénéficiera de la formation.

Er werd geopteerd voor een termijn van vijf jaar naar analogie met de termijn waarvoor gekozen werd in het ontwerp betreffende de leden van de gerechtelijke politie.

Het gaat daarbij om een dienstancienniteit van vijf jaar bij een gemeentelijk politiekorps, niet om de ancienniteit in de graad van inspecteur of van hoofdinspecteur.

Anderzijds zal die ancienniteit alleen niet volstaan. De betrokkenen zullen ook moeten voldoen aan de vormingsvoorwaarden zoals zij reeds gelden voor de huidige officieren van gerechtelijke politie.

Een lid vraagt of de materie ook niet moet worden geregeld voor de leden van de politiekorpsen van het landelijk type.

De Minister veronderstelt dat het lid denkt aan de gecommissioneerde veldwachters, dat zijn de veldwachters die door de procureur des Konings onder bepaalde voorwaarden aangesteld worden als officier van gerechtelijke politie voor een aantal specifieke opdrachten.

Daarvoor geldt inderdaad een ancienniteitsvereiste van negen jaar, en daaraan wordt niets gewijzigd.

De termijn van vijf jaar is zoals gezegd de termijn die ook geldt voor de leden van de gerechtelijke politie.

De Minister wijst erop dat het stellen van die termijn nog niet inhoudt dat een lid van de gemeentepolitie al na vijf jaar de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie kan verwerven. Er is immers thans zes jaar ancienniteit vereist om inspecteur van politie te worden, en negen jaar om hoofdinspecteur van politie te worden.

Een lid vraagt of het niet aangewezen is in het voorgestelde artikel 194 te bepalen dat de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie slechts kan toegekend worden op voorstel of na advies van de burgemeester of de gemeenteraad.

De Minister verwijst vooreerst naar de algemene bespreking voor de bedoeling van de voorgestelde bepaling.

Anderzijds zijn de opdrachten die krachtens de wet moeten uitgevoerd worden door een officier van gerechtelijke politie zoals gezegd in veel gevallen in feite administratieve opdrachten, en het verwerven van de titel van officier van gerechtelijke politie betekent nog niet dat de betrokkenen daardoor een superagent wordt. Hij verkrijgt alleen de bijkomende hoedanigheid die wettelijk vereist is voor die opdrachten.

De Minister wijst er tevens op dat de gemeenten in elk geval beslissen wie de vorming zal volgen, en aldus hun zeg krijgen.

Enfin, les conditions de formation à fixer par arrêté royal doivent être comparables aux conditions de formation à remplir pour acquérir la qualité d'officier de police judiciaire.

Un membre remarque que la disposition en projet prévoit qu'en leur qualité d'officier de police judiciaire, les intéressés ne peuvent exercer que les fonctions qui leur ont été déléguées par les commissaires et les commissaires de police adjoints.

Cette disposition constitue déjà un frein et permet une sélectivité des missions.

L'intervenant se demande toutefois s'il est opportun d'accorder ce pouvoir de délégation aux commissaires adjoints.

Le ministre remarque que le texte en projet s'inspire du texte actuel de l'article 194 de la loi communale, qui n'a, à sa connaissance, jamais donné lieu à difficultés.

Il est en tout cas évident que, même en l'espèce, la hiérarchie existante est maintenue intégralement.

L'article est adopté à l'unanimité des 16 membres présents.

Article 5 (article 8 du texte adopté)

Un membre, renvoyant à son intervention au cours de la discussion générale, dépose l'amendement suivant:

« L'article 217 de la même loi est rétabli dans la version ci-après :

« La police communale peut comprendre du personnel administratif et logistique.

La police urbaine peut aussi comprendre des agents auxiliaires.

Les membres du personnel administratif et logistique ne peuvent exercer aucune mission de police administrative ou judiciaire.

Les agents auxiliaires de police ne peuvent exercer aucune mission de police administrative ou judiciaire autre que celles qui leur sont attribuées en matière de police de la circulation routière, ainsi que celles de veiller au respect des règlements de police communaux.

Les plaintes et dénonciations qui leur sont faites, de même que les renseignements obtenus et les constatations faites par eux au sujet d'infractions à ces règlements font l'objet de procès-verbaux qui sont transmis à l'autorité judiciaire compétente. »

Tenslotte zullen de vormingsvoorwaarden die bij koninklijk besluit moeten worden bepaald vergelijkbaar zijn met de vormingsvoorwaarden die nu gelden voor het verkrijgen van de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie.

Een lid laat opmerken dat de betrokkenen krachtens de voorgestelde bepaling als officier van gerechtelijke politie slechts de ambtsbevoegdheden zullen kunnen uitoefenen die de commissarissen en adjunct-commissarissen hen overgedragen hebben.

Dat betekent toch al een rem, en biedt de mogelijkheid van een selectiviteit op het niveau van de opdrachten.

Het lid vraagt zich evenwel af of ook aan de adjunct-commissarissen een delegatiebevoegdheid dient te worden verleend.

De Minister laat opmerken dat uitgegaan werd van de huidige tekst van artikel 194 van de gemeentewet, en dat die bepaling bij zijn weten nooit aanleiding gegeven heeft tot moeilijkheden.

In elk geval is het duidelijk dat de bestaande hiërarchie ook in deze onverkort blijft gelden.

Het artikel wordt eenparig aangenomen door de 16 aanwezige leden.

Artikel 5 (artikel 8 van de aangenomen tekst)

Met verwijzing naar zijn tussenkomst tijdens de algemene besprekking dient een lid het volgende amendement in:

« Artikel 217 van dezelfde wet wordt hersteld in de volgende lezing :

« De gemeentepolitie kan administratief en logistiek personeel omvatten.

De stedelijke politie kan ook hulpagenten omvatten.

De leden van het administratief en logistiek personeel mogen geen opdrachten van bestuurlijke of gerechtelijke politie uitvoeren.

De hulpagenten mogen geen opdrachten van bestuurlijke of gerechtelijke politie uitvoeren, behalve de bevoegdheden die hun zijn toegekend inzake de politie op het wegverkeer, en die om toe te zien op de naleving van gemeentelijke politieverordeningen.

De bij hen ingediende klachten en aangiften, alsook de door hen verkregen inlichtingen en gedane vaststellingen nopens inbreuken op deze verordeningen worden opgenomen in processen-verbaal die aan de bevoegde gerechtelijke overheid worden overgezonden. »

Justification	Verantwoording
<p><i>Dans le texte proposé de l'article 194bis, il est impossible de prévoir du personnel administratif et logistique dans les corps ruraux. Le présent amendement prévoit cette possibilité, comme demandé par les membres de la commission.</i></p> <p>Un commissaire fait observer que le commentaire de l'article 5 considère la disposition proposée comme une possibilité de revaloriser la police communale.</p> <p>Pour réaliser cet objectif, on peut également prendre d'autres mesures, notamment celle qui consiste à décharger la police communale de diverses missions pour le compte de tiers, par exemple les huissiers de justice.</p> <p>Le ministre dit partager l'opinion de l'intervenant. Il signale qu'un certain nombre de mesures ont déjà été prises dans ce sens, mais que l'on ne peut assainir la situation que par étapes.</p> <p>L'amendement est adopté à l'unanimité des 17 membres présents.</p>	<p><i>In de voorgestelde tekst van artikel 194bis blijkt het niet mogelijk administratief en logistiek personeel bij de landelijke politie te voorzien. Het amendement voorziet in deze mogelijkheid, zoals gevraagd door de leden van de commissie.</i></p> <p>Een lid laat opmerken dat de toelichting bij artikel 5 de voorgestelde bepaling ziet als een mogelijkheid om de gemeentepolitie te herwaarderen.</p> <p>Om dat oogmerk te bereiken kunnen ook andere maatregelen getroffen worden, waaronder het ontlasten van de gemeentepolitie van allerlei taken voor rekening van derden, zoals bijvoorbeeld de gerechtsdeurwaarders.</p> <p>De Minister verklaart de zienswijze van het lid te delen. Hij wijst erop dat al een aantal maatregelen in die zin getroffen werden, maar dat men de toestand slechts stap per stap kan saneren.</p> <p>Het amendement wordt eenparig aangenomen door de 17 aanwezige leden.</p>
<p>Article 6 (article 9 du texte adopté)</p> <p>Un membre, tout en déclarant ne pas être hostile au principe de la disposition proposée, se demande si elle ne pourrait pas donner lieu à des abus. Le fait que la faculté de percevoir une rétribution sera réglée par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres ne suffit pas pour dissiper entièrement cette crainte.</p> <p>Un autre intervenant souligne que des abus sont possibles dans les deux sens. Actuellement, on fait appel à tort et à travers à la police communale qui, notamment parce qu'elle est proche du citoyen, peut difficilement refuser dans de nombreux cas.</p> <p>L'intervenant estime qu'il ne se justifie plus que n'importe quel individu ou n'importe quelle organisation puissent continuer à faire appel gratuitement à tous les services.</p> <p>Il juge dès lors nécessaire d'adopter la disposition proposée. D'autres membres se rallient à ce point de vue.</p> <p>Faisant référence aux constats d'adultère, un commissaire fait observer que le ministre compétent devra alors prendre des dispositions pour que la rétribution à payer puisse être réclamée à titre de frais judiciaires par la partie qui fait procéder au constat.</p> <p>Le ministre déclare que l'article proposé vise à répondre aux aspirations des communes telles qu'elles ont été exprimées par l'un des intervenants précédents, étant entendu que dans l'application concrète, il faudra tenir compte scrupuleusement des observations du Conseil d'Etat.</p>	<p>Artikel 6 (artikel 9 van de aangenomen tekst)</p> <p>Een lid verklaart niet gekant te zijn tegen het principe van de voorgestelde bepaling, maar vraagt zich af of zij toch geen aanleiding zou kunnen geven tot misbruiken. Het feit dat de mogelijkheid een vergoeding te heffen bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit zal worden geregeld volstaat niet om deze vrees volledig weg te nemen.</p> <p>Een andere spreker wijst erop dat er in beide richtingen misbruiken mogelijk zijn. Thans doet men te pas en te onpas een beroep op de gemeentepolitie die, mede omdat zij dicht bij de burger staat, in vele gevallen nauwelijks kan weigeren.</p> <p>Het lid meent dat het niet langer verantwoord is dat om het even wie of welke organisatie gratis een beroep kan blijven doen op alle diensten.</p> <p>Het lid meent bijgevolg dat de voorgestelde bepaling dient te worden aangenomen. Andere leden treden die zienswijze bij.</p> <p>Een lid verwijst naar de vaststellingen van overspel, en laat opmerken dat de bevoegde Minister dan schikkingen zal moeten treffen zodat de te betalen vergoeding door de partij die laat overgaan tot de vaststelling kan worden teruggevorderd als gerechtskosten.</p> <p>De Minister verklaart dat het voorgestelde artikel wil tegemoet komen aan de verzuchtingen van de gemeenten, zoals vertolkt door een van de vorige sprekers, maar het is welverstaan dat men bij de concrete toepassing scrupuleus rekening zal moeten houden met de opmerkingen van de Raad van State.</p>

La police administrative est d'une nature si coercitive qu'il est exclu de percevoir une rétribution pour ses prestations.

Tel ne pourrait donc pas être l'objectif poursuivi, et l'arrêté royal à prendre aura dès lors une portée très restrictive.

Il est incontestable qu'un certain nombre de matières ne pourront en aucun cas donner lieu à la moindre rétribution, comme tout ce qui a trait au maintien de l'ordre public ou à la protection des personnes et des biens.

Pour des exemples du type de prestations qui, à son avis, doivent pouvoir donner lieu à rétribution, le ministre renvoie à l'exposé des motifs.

Enfin, il annonce que l'arrêté royal qui sera pris en application de la disposition proposée devra être soumis au Conseil d'Etat.

Un commissaire fait observer que dans de nombreux cas, la limite entre ce qui peut donner lieu à rétribution et ce qui ne le peut pas, sera très floue.

Le ministre donne l'exemple de la présence de la police aux matchs de football. Tout ce que fait la police en dehors du stade est du domaine du maintien de l'ordre public et de la sécurité et ne peut en aucun cas donner lieu à rétribution.

Par contre, on pourrait, à son avis, envisager de rétribuer la présence de la police à l'intérieur du stade même.

Pareillement, il est exclu que la commune puisse exiger une rétribution pour des patrouilles de police préventive dans certains quartiers réservés aux divertissements ou à l'occasion de l'un ou l'autre événement, même si les organisateurs de celui-ci ont informé la commune elle-même de leurs projets.

L'article est adopté par 15 voix et 2 abstentions.

Article 7 (article 10 du texte adopté)

Le ministre explique que cet article doit permettre aux communes de récupérer les frais de formation d'un agent de police à la charge de la commune à laquelle cet agent de police passerait dans un certain délai. Les modalités devront être réglées par arrêté royal. En effet, l'Etat supporte actuellement une partie de ces frais de formation.

De administrative politie is zo dwingend van aard dat het uitgesloten is daarvoor een retributie te innen.

Dat zou dus de bedoeling niet kunnen zijn, en het uit te vaardigen koninklijk besluit zal dus een zeer restrictive draagwijdte hebben.

Er kan geen betwisting over bestaan dat een aantal zaken in geen geval aanleiding zullen kunnen geven tot enige vergoeding, zoals bijvoorbeeld al wat te maken heeft met de handhaving van de openbare orde of de bescherming van personen en goederen.

Voor voorbeelden van het soort prestaties die zijns inziens wel aanleiding moeten kunnen geven tot vergoeding verwijst de Minister naar de toelichting.

Tenslotte vermeldt de Minister nog dat het koninklijk besluit dat met toepassing van de voorgestelde bepaling zal uitgevaardigd worden, zal moeten voorgelegd worden aan de Raad van State.

Een lid laat opmerken dat de grens tussen wat aanleiding kan geven tot vergoeding en wat niet, in veel gevallen zeer vaag zal zijn.

De Minister geeft het voorbeeld van de aanwezigheid van de politie bij voetbalmatchen. Al wat de politie buiten het stadion doet heeft te maken met de handhaving van de openbare orde en veiligheid, en kan in geen geval aanleiding geven tot vergoeding.

Daarentegen zou zijns inziens wel kunnen gedacht worden aan een vergoeding voor de aanwezigheid van de politie in het stadion zelf.

Het is ook uitgesloten dat de gemeente een vergoeding zou kunnen eisen voor preventieve politiepatrouilles in bepaalde uitgaansbuurten, of naar aanleiding van een of ander evenement, ook niet als de organisatoren ervan de gemeente zelf ingelicht hebben over hun plannen.

Het artikel wordt aangenomen met 15 stemmen, bij 2 onthoudingen.

Artikel 7 (artikel 10 van de aangenomen tekst)

De Minister geeft aan dat dit artikel de gemeenten de mogelijkheid moet bieden de kosten van de opleiding van een politieagent terug te vorderen van de gemeente waarnaar deze politieagent zou overgaan binnen een bepaalde termijn. De modaliteiten dienen bij koninklijk besluit te worden geregeld. De staat draagt thans immers een deel van die opleidingskosten.

Un membre dépose un amendement libellé comme suit :

« Remplacer le texte de l'article 227bis proposé par la disposition suivante :

« La commune qui a supporté les frais relatifs au recrutement et à la formation d'un aspirant-agent de police ou d'un aspirant-garde champêtre peut, si ce membre du personnel est recruté en cette même qualité ou au grade d'agent de police ou de garde champêtre par une autre commune dans les cinq ans de sa nomination en tant qu'agent de police stagiaire ou garde champêtre stagiaire, récupérer ces frais à charge de ladite commune en vertu d'une décision du conseil communal jusqu'à concurrence d'un montant maximal et selon les modalités fixés par le Roi. »

Justification

Dans le texte de l'article 227bis proposé, on a manifestement oublié le garde champêtre. De plus, la pratique démontre que des membres du personnel de la police communale passent à une autre commune avant même leur nomination.

Avec le texte tel qu'il est proposé, on pourrait donc échapper à la récupération en faisant passer le candidat au cours du stage ou immédiatement après celui-ci.

Le ministre marque son accord sur la modification proposée.

Un membre constate que le texte ne règle pas l'hypothèse dans laquelle un agent de police en formation fait savoir, dans le courant même de celle-ci, qu'il entend passer à une autre commune.

Le ministre fait remarquer que le texte tel qu'il est proposé dans l'amendement règle déjà le problème des agents de police stagiaires. D'autre part, passer à une autre commune aussi longtemps que l'on suit la formation, n'a aucun sens.

En réponse à plusieurs questions, le ministre précise encore que le conseil communal visé dans le texte proposé est celui de la commune qui a financé la formation. En outre, la commune « reprenante » qui refuserait de rembourser les frais de formation à la commune qui les a supportés, peut y être contrainte par toutes voies de droit.

On peut du reste supposer que l'autorité de tutelle n'admettrait pas pareille attitude.

L'amendement est adopté à l'unanimité des 15 membres présents.

Een lid dient een amendement in, luidend:

« Het voorgestelde artikel 227bis te vervangen als volgt:

« De gemeente die de kosten heeft gedragen voor de aanwerving en de opleiding van een aspirant-politieagent of een aspirant-veldwachter, kan, indien dit personeelslid binnen vijf jaar na zijn benoeming tot stagedoende politieagent of stagedoende veldwachter, in dezelfde hoedanigheid of in de graad van politieagent of veldwachter wordt aangeworven door een andere gemeente, deze kosten, op grond van een beslissing van de gemeenteraad, terugvorderen ten laste van laatstgenoemde gemeente, ten belope van een maximumbedrag en volgens de regels die door de Koning worden vastgesteld. »

Verantwoording

In de voorgestelde tekst van artikel 227bis heeft men blijkbaar de veldwachter vergeten. Bovendien wijst de praktijk uit dat personeelsleden van de gemeentepolitie reeds vóór hun benoeming uitwijken naar een andere gemeente.

In de voorgestelde tekst zou men de terugvordering dus kunnen ontwijken door de kandidaat te laten overstappen tijdens de stage of onmiddellijk erna.

De Minister stemt in met de voorgestelde wijziging.

Een lid stelt vast dat de hypothese waarin een politieagent in opleiding al gedurende zijn opleiding aankondigt dat hij wil overstappen naar een andere gemeente niet geregeld wordt.

De Minister laat opmerken dat de tekst zoals voorgesteld door het amendement het probleem van de stagedoende politieagenten al regelt. Anderzijds heeft een overgang naar een andere gemeente zolang men de opleiding volgt geen zin.

In antwoord op diverse vragen preciseert de Minister nog dat de gemeenteraad waarvan sprake is in de voorgestelde tekst, de gemeenteraad is van de gemeente die de opleiding betaalde. Tevens kan de overnemende gemeente die zou weigeren de opleidingskosten terug te betalen aan de gemeente die ze droeg daartoe gedwongen worden met alle rechtsmiddelen.

Er mag trouwens aangenomen worden dat de toezichthoudende overheid een dergelijke houding niet zou dulden.

Het amendement wordt eenparig aangenomen door de 15 aanwezige leden.

Article 8 (article 11 du texte adopté)

Le ministre de l'Intérieur déclare qu'à la demande du ministre de la Justice et de l'Union des villes et communes belges, le Gouvernement a présenté un amendement libellé comme suit:

«Remplacer le texte de l'article 293 proposé par le texte suivant:

«Les membres de la police urbaine revêtus de la qualité d'officier de police judiciaire auxiliaire du procureur du Roi, ne peuvent, pour des faits commis dans l'exercice de leurs missions de police judiciaire, faire l'objet de sanctions disciplinaires que sur la proposition ou de l'accord du procureur général près la cour d'appel.»

Justification

Cette modification a été souhaitée par le ministre de la Justice et l'Union des villes et communes belges.

Le texte modifié est analogue au texte de l'article 297 et rend ainsi la loi plus lisible.

De plus, la qualité d'officier de police judiciaire auxiliaire du procureur du Roi doit être explicitement définie, car tous les inspecteurs et inspecteurs principaux de police ne détiennent pas cette qualité. Ils ne sont donc pas non plus sous la surveillance du procureur général de la cour d'appel, de même qu'ils n'ont pas de fonctions judiciaires qui leur sont déléguées.

Le ministre précise encore que l'article 297 de la loi communale, auquel se réfère la justification de l'amendement, règle la même matière pour les membres de la police communale de type rural.

L'amendement est adopté à l'unanimité des 15 membres présents.

VOTE SUR L'ENSEMBLE

L'ensemble du projet de loi amendé a été adopté à l'unanimité des 15 membres présents.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité des 16 membres présents.

*Le Président,
J. PEDE.*

*Le Rapporteur,
L. LIETEN-CROES.*

Artikel 8 (artikel 11 van de aangenomen tekst)

De Minister van Binnenlandse Zaken verklaart dat de Regering op vraag van de Minister van Justitie en van de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten een amendement indient, luidend:

«Het voorgestelde artikel 293 te vervangen als volgt:

«Aan de leden van de stedelijke politie die zijn bekleed met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, kunnen voor feiten begaan in de uitoefening van hun opdrachten van gerechtelijke politie, geen tuchtstraffen worden opgelegd dan op voorstel of met instemming van de procureur-generaal bij het hof van beroep.»

Verantwoording

Deze wijziging werd voorgesteld door de Minister van Justitie en de Belgische Vereniging van Steden en Gemeenten.

De gewijzigde tekst is analoog aan de tekst van artikel 297 wat de leesbaarheid van de wet ten goede komt.

Bovendien moet de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings uitdrukkelijk bepaald worden, omdat niet alle inspecteurs en hoofdinspecteurs van politie deze hoedanigheid bezitten. Zij staan dan ook niet onder toezicht van de procureur-generaal bij het hof van beroep, zelfs niet voor hun gerechtelijke ambtsverrichtingen.

De Minister wijst er nog op dat artikel 297 van de gemeentewet waarnaar in de verantwoording bij het amendement verwezen wordt, dezelfde materie regelt voor de leden van de gemeentepolitie van het landelijke type.

Het amendement wordt eenparig aangenomen door de 15 aanwezige leden.

STEMMING OVER HET GEHEEL

Het geheel van het geamendeerde ontwerp van wet wordt eenparig aangenomen door de 15 aanwezige leden.

Dit verslag werd eenparig goedgekeurd door de 16 aanwezige leden.

*De Voorzitter,
J. PEDE.*

*De Rapporteur,
L. LIETEN-CROES.*

TEXTE ADOpte PAR LA COMMISSION**Article premier**

Un article 133bis, rédigé comme suit, est inséré dans la nouvelle loi communale:

« Article 131bis. — Sans pouvoir, d'une façon quelconque, porter atteinte aux attributions du bourgmestre, le conseil communal a le droit d'être informé par le bourgmestre de la manière dont celui-ci exerce les pouvoirs que lui confèrent les articles 133, deuxième alinéa, 171bis, premier et troisième alinéas, 172, premier alinéa, et 175. »

Art. 2

L'article 171 de la même loi est remplacé par la disposition suivante:

« Article 171. — La police communale fait partie de la force publique; elle est urbaine ou rurale.

Elle est urbaine dans les communes où elle comprend une place de commissaire de police.

Elle est rurale dans les autres communes.

Dans les communes où la police communale est rurale, le conseil communal peut toujours décider de lui conférer un caractère urbain si le chiffre de la population s'élève à 5 000 habitants au moins; le chiffre à prendre en considération est celui du dernier recensement général dont les résultats ont été publiés officiellement, ou le chiffre moyen tel qu'il ressort des relevés officiels portant sur trois années consécutives depuis le dernier recensement général. »

Art. 3

Dans le titre IV, chapitre Ier, de la même loi est inséré un article 171bis, rédigé comme suit:

« Article 171bis. — Chaque corps de police a à sa tête un chef de corps qui porte le grade soit de commissaire de police en chef ou de commissaire de police, soit de garde champêtre en chef ou de garde champêtre unique. Le chef de corps est chargé, sous l'autorité du bourgmestre, de la direction, de l'organisation et de la répartition des tâches du corps de police.

En vue de la bonne gestion du corps de police, le chef de corps informe le bourgmestre de tout ce qui concerne le corps de police communale et l'exécution de ses missions.

Le bourgmestre est chargé de la surveillance des membres du corps de police communale. »

DOOR DE COMMISSIE AANGENOMEN TEKST**Artikel 1**

In de nieuwe gemeentewet wordt een artikel 133bis ingevoegd, luidende:

« Artikel 131bis. — Zonder op enige wijze afbreuk te kunnen doen aan de aan de burgemeester toegekende bevoegdheden, heeft de gemeenteraad het recht geïnformeerd te worden door de burgemeester over de wijze waarop deze de bevoegdheden uitoeffent die hem zijn verleend krachtens artikel 133, tweede lid, artikel 171bis, eerste en derde lid, artikel 172, eerste lid, en artikel 175. »

Art. 2

Artikel 171 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

« Artikel 171. — De gemeentepolitie maakt deel uit van de openbare macht; zij is stedelijk of landelijk.

Zij is stedelijk in de gemeenten waar zij een betrekking van politiecommissaris telt.

Zij is landelijk in de andere gemeenten.

In de gemeenten waar de gemeentepolitie landelijk is, kan de gemeenteraad steeds beslissen dat de gemeentepolitie een stedelijk karakter krijgt, indien het bevolkingscijfer minstens 5 000 inwoners bedraagt; het cijfer dat in aanmerking genomen moet worden, is dat van de jongste algemene volkstelling waarvan de resultaten officieel gepubliceerd zijn, ofwel het gemiddelde cijfer zoals het blijkt uit de officiële opgaven over drie opeenvolgende jaren sinds de jongste algemene volkstelling. »

Art. 3

In titel IV, hoofdstuk I, van dezelfde wet wordt een artikel 171bis ingevoegd, luidende:

« Artikel 171bis. — Aan het hoofd van elk politiekorps staat een korpschef die de graad heeft van hoofdcommissaris van politie of commissaris van politie, dan wel van hoofdveldwachter of enige veldwachter. De korpschef is onder het gezag van de burgemeester belast met de leiding, de organisatie en de verdeling van de taken van het politiekorps.

Met het oog op het goed beheer van het politiekorps, brengt de korpschef de burgemeester op de hoogte van al wat betrekking heeft op het gemeentelijk politiekorps en de uitvoering van zijn opdrachten.

De burgemeester is belast met het toezicht op de leden van het gemeentelijk politiekorps. »

Art. 4

L'article 172, deuxième alinéa, de la même loi est remplacé par l'alinéa suivant:

« A cet effet le chef de corps lui fait rapport de l'évolution de la criminalité au sein de la commune et l'informe dans les plus brefs délais des faits importants qui sont de nature à troubler la tranquillité, la sécurité ou la salubrité publiques. »

Art. 5

Dans la même loi est inséré un article 172bis, rédigé comme suit:

« Article 172bis. — En cas d'absence ou d'empêchement du chef de corps, le bourgmestre désigne le chef de corps remplaçant, parmi les membres du corps de police les plus haut gradés. »

Art. 6

Aux articles 191, 193 et 204 de la même loi les mots « trente jours » sont remplacés par les mots « trois mois ».

Art. 7

L'article 194 de la même loi est complété par l'alinéa suivant:

« Les inspecteurs de police et inspecteurs principaux qui ont une ancienneté de service de cinq ans au moins et qui réunissent les conditions de formation fixées par le Roi sont revêtus de la qualité d'officier de police judiciaire, auxiliaire du procureur du Roi, et exercent en cette qualité, sous l'autorité des commissaires et des commissaires de police adjoints, les fonctions que ceux-ci leur déléguent. »

Art. 8

L'article 217 de la même loi est rétabli dans la rédaction suivante:

« Article 217. — La police communale peut comprendre du personnel administratif et logistique. La police urbaine peut aussi comprendre des agents auxiliaires.

Les membres du personnel administratif et logistique ne peuvent exercer aucune mission de police administrative ou judiciaire.

Les agents auxiliaires de police ne peuvent exercer aucune mission de police administrative ou judiciaire autre que celles qui leur sont attribuées en matière de police de la circulation routière, ainsi que celles de veiller au respect des règlements de police communaux.

Art. 4

Artikel 172, tweede lid, van dezelfde wet, wordt vervangen als volgt:

« Daartoe brengt de korpschef hem verslag uit over de evolutie van de criminaliteit in de gemeente en brengt hij hem zo spoedig mogelijk op de hoogte van gewichtige feiten die de openbare rust, veiligheid of gezondheid kunnen verstoren. »

Art. 5

In dezelfde wet wordt een artikel 172bis ingevoegd, luidende:

« Artikel 172bis. — In geval van afwezigheid of verhindering van de korpschef stelt de burgemeester onder de leden van het politiekorps met de hoogste graad, de vervangende korpschef aan. »

Art. 6

In de artikelen 191, 193 en 204 van dezelfde wet worden de woorden « dertig dagen » vervangen door de woorden « drie maanden ».

Art. 7

Artikel 194 van dezelfde wet wordt aangevuld met het volgende lid:

« De inspecteurs en de hoofdinspecteurs van politie die minstens vijf jaar dienstanciëniteit hebben en die voldoen aan de vormingsvoorraarden vastgesteld door de Koning, worden bekleed met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings en oefenen als zodanig onder het gezag van de commissarissen en adjunct-commissarissen van politie de ambtsbevoegdheden uit die dezen aan hen hebben overgedragen. »

Art. 8

Artikel 217 van dezelfde wet wordt hersteld in de volgende lezing:

« Artikel 217. — De gemeentepolitie kan administratief en logistiek personeel omvatten. De stedelijke politie kan ook hulpagenten omvatten.

De leden van het administratief en logistiek personeel mogen geen opdrachten van bestuurlijke of gerechtelijke politie uitvoeren.

De hulpagenten mogen geen opdrachten van bestuurlijke of gerechtelijke politie uitvoeren, behalve de bevoegdheden die hun zijn toegekend inzake de politie op het wegverkeer, en die om toe te zien op de naleving van gemeentelijke politieverordeningen.

Les plaintes et dénonciations qui leur sont faites, de même que les renseignements obtenus et les constatations faites par eux au sujet d'infractions à ces règlements font l'objet de procès-verbaux qui sont transmis à l'autorité judiciaire compétente. »

Art. 9

Un article 223bis, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi:

« Article 223bis. — Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, régler la faculté qu'a le conseil communal de percevoir une rétribution pour des missions de police administrative. »

Art. 10

Un article 227bis, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi:

« Article 227bis. — La commune qui a supporté les frais relatifs au recrutement et à la formation d'un aspirant-agent de police ou d'un aspirant-garde champêtre peut, si ce membre du personnel est recruté en cette même qualité ou au grade d'agent de police ou de garde champêtre par une autre commune dans les cinq ans de sa nomination en tant qu'agent de police stagiaire ou garde champêtre stagiaire, récupérer ces frais à charge de ladite commune en vertu d'une décision du conseil communal jusqu'à concurrence d'un montant maximal et selon les modalités fixées par le Roi. »

Art. 11

L'article 293 de la même loi est remplacé par la disposition suivante:

« Article 293. — Les membres de la police urbaine revêtus de la qualité d'officier de police judiciaire, auxiliaire du procureur du Roi, ne peuvent, pour des faits commis dans l'exercice de leurs missions de police judiciaire, faire l'objet de sanctions disciplinaires que sur la proposition ou de l'accord du procureur général près la cour d'appel. »

Art. 12

L'article 133, troisième alinéa, de la même loi est abrogé.

De bij hen ingediende klachten en aangiften, alsook de door hen verkregen inlichtingen en gedane vaststellingen nopens inbreuken op deze verordeningen worden opgenomen in processen-verbaal die aan de bevoegde gerechtelijke overheid worden overgezonden.

Art. 9

In dezelfde wet wordt een artikel 223bis ingevoegd, luidende:

« Artikel 223bis. — De Koning kan, bij in Ministerraad overlegd besluit, mogelijkheid, die de gemeenteraad heeft om een vergoeding te innen voor opdrachten van bestuurlijke politie, regelen. »

Art. 10

In dezelfde wet wordt een artikel 227bis ingevoegd, luidende:

« Artikel 227bis. — De gemeente die de kosten heeft gedragen voor de aanwerving en de opleiding van een aspirant-politieagent of een aspirant-veldwachter, kan, indien dit personeelslid binnen vijf jaar na zijn benoeming tot stagedoende politieagent of stagedoende veldwachter, in dezelfde hoedanigheid of in de graad van politieagent of veldwachter wordt aangeworven door een andere gemeente, deze kosten, op grond van een beslissing van de gemeenteraad, terugvorderen ten laste van laatstgenoemde gemeente, ten belope van een maximumbedrag en volgens de regels die door de Koning worden vastgesteld. »

Art. 11

Artikel 293 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

« Artikel 293. — Aan de leden van de stedelijke politie die zijn bekleed met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, kunnen, voor feiten begaan in de uitoefening van hun opdrachten van gerechtelijke politie, geen tuchtstraffen worden opgelegd dan op voorstel of met instemming van de procureur-generaal bij het hof van beroep. »

Art. 12

Artikel 133, derde lid, van dezelfde wet wordt opgeheven.